

Серія «Історія ВНМУ ім. М. І. Пирогова»

Народжений служити людяМ

**Біобібліографічний покажчик
до 100-річчя професора
Дерепи Кузьми Петровича**

Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова
Наукова бібліотека

Серія «Історія ВНМУ ім. М. І. Пирогова»

Народжений служити людям

Біобібліографічний покажчик
до 100-річчя професора
Дерепа Кузьми Петровича

Вінниця, 2022

УДК 016:929:616.21(477.44-21)

Н 30

Укладачі:

Юрчишина О. А., завідувач сектору краєзнавчих видань

В. В. Кокус, головний бібліотекар

Шпукал М. І., провідний бібліотекар

Відповідальна за випуск Кравчук Н. М., директор
наукової бібліотеки

Народжений служити людям : біобібліогр.
Н 30 покажч. до 100-річчя професора Дерепи Кузьми
Петровича / уклад. О. А. Юрчишина, В. В. Кокус,
М. І. Шпукал ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. –
Вінниця, 2022. – 102 с. – (Серія «Історія ВНМУ
ім. М. І. Пирогова»).

*Видання містить науковий доробок професора
К. П. Дерепи, відомого науковця, оториноларин-
голога, завідувача кафедри отоларингології (1962–
2002), проректора з навчальної роботи (1967–1969)
Вінницького національного медичного університету
ім. М. І. Пирогова, а також матеріали про його
професійний та життєвий шлях. Інформація
рекомендована науковцям, студентам, краєзнавцям,
бібліотечним працівникам та всім, хто цікавиться
історією науки рідного краю.*

УДК 016:929:616.21(477.44-21)

ВІД УКЛАДАЧІВ

Біобібліографічний покажчик «Народжений служити людям» присвячений 100-річчю від дня народження Дерепи Кузьми Петровича, доктора медичних наук, професора. Це данина шани відомому науковцю, талановитому й чуйному лікарю, мудрому наставнику та вчителю для кількох поколінь отоларингологів, який зробив вагомий внесок у розвиток освіти, науки та медицини Вінниччини і України.

Видання складається з декількох розділів. Слова поваги й вдячності за багаторічну й плідну співпрацю висловили співробітники кафедри ЛОР хвороб ВНМУ ім. М. І. Пирогова у своїй розповіді «Таким ми знали Кузьму Петровичу Дерепу». Хронологічна таблиця «Основні дати життя і діяльності» стисло знайомить з головними віхами біографії лікаря і науковця.

Автобіографічний нарис К. П. Дерепи «Мої життєві дороги» підготовлено за матеріалами публікацій у періодичній пресі, в яких науковець дає інтерв'ю та розповідає про себе. До видання увійшло копітке генеалогічне дослідження «Кузьма Петрович Дерепка – нащадок славного роду» з посторінковими примітками, підготовлене його онукою, Катериною Юрївною Синявською, на основі архівних, біографічних джерел та усноісторичних досліджень.

Розділ «Слова вдячної пам'яті» сповнений теплими спогадами про Кузьму Петровича колег, його учнів, дітей, онуків і пацієнтів. Доповнюють розділ поезії до ювілеїв науковця. Наукова спадщина професора К. П. Дерепи представлена бібліографічним списком його наукових публікацій, авторських свідочств, раціоналізаторських пропозицій, публікацій в газеті колективу ВНМУ ім. М. І. Пирогова «Молодий медик». До розділу також

увійшла бібліографія звітів, доповідей, повідомлень, демонструвань тощо, зроблених науковцем під час засідань Вінницького обласного наукового товариства отоларингологів. Записи праць розташовані у хронологічно-алфавітному порядку. До видання також увійшов список літератури про життя та діяльність професора К. П. Дерепи. Бібліографічний опис здійснено за чинними в Україні стандартами: ДСТУ 7.1:2006, ДСТУ 3582:2013. Джерела не переглянуті de visu позначені астеріском*. При укладанні бібліографії використовувалися видання, наявні в науковій бібліотеці ВНМУ ім. М. І. Пирогова, бібліотеці Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова, Вінницькій обласній науковій універсальній бібліотеці, в університетському архіві, електронних каталогах і картотеках різних бібліотек України, інтернет-ресурсах, а також матеріали, надані родиною науковця, його колегами та співробітниками кафедр ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Однак видання на вичерпність не претендує.

Ілюструють біобібліографічний покажчик численні світлини з родинного архіву, ЛОР кафедри та фонду наукової бібліотеки ВНМУ.

Укладачі висловлюють щиру подяку Синявській (Берко) Катерині Юріївні, онуці К. П. Дерепи та її родині; співробітникам ВНМУ ім. М. І. Пирогова: Мацьковій Людмилі Яківні, завідувачці архіву; Барціховському Андрію Ігоровичу та всім працівникам ЛОР кафедри; Орлову Валерію Георгійовичу, доценту кафедри хірургічної стоматології; Олександрю Миколайовичу Шніпору, старшому лаборанту науково-дослідного центру та університетському фотографу, Братаніч Людмилі Францівні, зав. бібліотеки Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова, які в умовах воєнного стану та пандемії коронавірусу надавали матеріали під час підготовки видання.

Дерепа Кузьма Петрович
(23.11.1922–01.04.2016)

**доктор медичних наук, професор,
завідувач кафедри отоларингології
ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1962–2002)**

ТАКИМ МИ ЗНАЛИ КУЗЬМУ ПЕТРОВИЧА ДЕРЕПУ...

**Співробітники кафедри ЛОР хвороб
ВНМУ ім. М. І. Пирогова**

23 листопада 2022 року доктору медичних наук, професору кафедри ЛОР хвороб Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова Кузьмі Петровичу Дерепі мало б виповнитися 100 років.

Його життєвий шлях почався в селі Плахо-Петрівка Луганської області. Батьки К. П. Дерепи були хліборобами – чесними, глибоко порядними людьми, невтомними трудівниками. Своім прикладом вони виховували дітей (а Кузьма Петрович був дванадцятотою дитиною в родині), прищеплюючи їм вимогливість до себе, чесність, любов до рідної землі.

Шлях до професії виявився довгим. Кузьма Петрович навчався на другому курсі Старобільського фельдшерсько-акушерського технікуму, коли розпочалась війна. Його мобілізували в армію; як санінструктор стрілецької роти він брав участь у боях з самого початку війни. Особливо важко було під Сталінградом. Три дні під кулеметним та автоматним обстрілом, незважаючи на

вибухи снарядів, він виносив поранених з передової, встиг врятувати 15 бійців, а тоді сам був поранений осколком у ногу. Лікувався в госпіталі більше 3-х місяців. Невдовзі, при форсуванні Одеру, він був знову поранений – осколок влучив у перенісся між очима. Закінчив війну К. П. Дерепи старшиною медичної служби. Найбільше Кузьма Петрович пишався тим, що врятував більше двох сотень поранених, виніс їх з поля бою разом зі зброєю, надав першу медичну допомогу. Ці дороги війни він пройшов, чесно виконуючи військовий обов'язок. Як кажуть його рідні, бойовий шлях Кузьми Петровича можна прослідкувати по нагородах – медалях «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна»; він нагороджений двома медалями «За відвагу», медаллю «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», орденами Вітчизняної війни та Червоної зірки. Крім того, під час бойових дій він отримав безцінний медичний досвід.

Після закінчення технікуму К. П. Дерепи працював завідувачем районного відділу охорони здоров'я в Хмельницькій області, потім вступив до Вінницького медичного інституту, який закінчив з відзнакою. А далі була робота на кафедрі оториноларингології рідного вищого навчального закладу, захист кандидатської дисертації в 1958 р., через 10 років – докторської, присвяченої проблемам склери. Він 40 років (з 1962 р. до 2002 р.) очолював ЛОР кафедру Вінницького національного медичного університету, два роки працював проректором з навчальної роботи. Як керівник навчального процесу, вирізнявся високою об'єктивною вимогливістю до якості викладання, проводив значну методичну роботу. Як хороший лектор, насичував свої

лекції цікавим практичним та теоретичним матеріалом. У лікувальній роботі був відомий як висококваліфікований спеціаліст-оториноларинголог з великим обсягом хірургічної роботи. Він не лише виконував усі існуючі на той час хірургічні втручання, а й навчав цьому співробітників. Широко запроваджував нові методи діагностики й лікування ЛОР захворювань у клініці та в центральних районних лікарнях області.

Дерепа Кузьма Петрович створив школу оториноларингології в Вінницькій, Хмельницькій та Житомирській областях. Брав активну участь в допомозі органам охорони здоров'я Вінницької, Хмельницької та Житомирської областей: консультації хворих, ургентна оториноларингологія, спеціалізація ЛОР лікарів, виступи з лекціями та інше. Був організатором міжреспубліканських конференцій з проблеми склерому, конференцій отоларингологів області з різних питань патології ЛОР органів. Кузьма Петрович Дерепа – автор 199 наукових праць, 4 винаходів, 16 раціоналізаторських пропозицій. Основні наукові праці стосуються патогенезу, діагностики, лікування хворих на склерому, отосклероз, злоякісні пухлини гортані.

Кузьма Петрович 44 роки очолював обласне ЛОР товариство, протягом десятиліть був позаштатним обласним отоларингологом. Значну увагу приділяв підготовці фахівців-отоларингологів. Виконував значну роботу з підготовки лікарів-інтернів, сімейних лікарів. Підготував 8 кандидатів медичних наук, 68 клінічних ординаторів, на кафедрі підвищення кваліфікації – 188 отоларингологів. За його плечима – 78 років трудової, лікарської та педагогічної діяльності.

Згідно з Указами Президента України від

06.12.2005 р. за № 1694 «Про невідкладні заходи щодо реформування системи охорони здоров'я населення» та від 13 липня 2006 р. за № 611 «Про положення про стипендії Президента України для видатних діячів галузі охорони здоров'я» К. П. Дерепі було призначено стипендію Президента України. Відзначений багатьма урядовими нагородами. В 1971 р. за успіхи в галузі охорони здоров'я, розвитку медичної науки він був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Неодноразово був нагороджений Почесними грамотами МОЗ України та відзнаками Вінницької обласної держадміністрації і міської ради, ректорату ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

1 квітня 2016 року на 94 році життя перестало битися серце доктора медичних наук професора Кузьми Петровича Дерепи.

Людина кипучої енергії, ініціативи і великої ерудиції, принциповий, веселий і доброзичливий, він користувався незаперечним авторитетом і повагою серед лікарів, співробітників університету, студентів, хворих і колег – таким ми знали Кузьму Петровича Дерепу.

Лікарі-інтерни, клінічні ординатори, аспіранти, які навчались у шановного Кузьми Петровича Дерепи, а також колеги по медичній, педагогічній і науковій роботі, всі, хто зустрічався з ним на його життєвому шляху, пам'ятають його як доброчесного лікаря, педагога, вченого і чуйну справедливу людину.

Світлий, добрий спомин про професора Кузьму Петровича Дерепу завжди житиме в пам'яті колег, учнів, пацієнтів і всіх, хто знали його.

*Колектив кафедри ЛОР хвороб
ВНМУ ім. М. І. Пирогова*

ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТІ

23.11.1922	Народився у с. Плахо-Петрівка Білокуракінського р-ну Ворошиловградської обл., нині Сватівського р-ну Луганської обл.
1937	Закінчив Плахо-Петрівську неповну середню школу
1937–1939	Працював обліковцем у колгоспі с. Плахо-Петрівка
1939–1941	Навчався у Старобільській фельдшерсько-акушерській школі
1941–1945	Служив санінструктором під час Другої світової війни на Сталінградському, Північно-Західному, Калінінському, 1-му Прибалтійському, 1-му Білоруському фронтах
1945–1946	Санінструктор 370-го окремого медичного санітарного батальйону в радянській армії
1947	Закінчив з відзнакою Старобільську фельдшерсько-акушерську школу
1947–1948	Завідувач відділу охорони здоров'я Старосинявського р-ну Хмельницької обл.
1954	Закінчив з відзнакою Вінницький державний медичний інститут
1954–1956	Клінічний ординатор кафедри отоларингології Вінницького державного медичного інституту
1956–1961	Асистент кафедри отоларингології Вінницького державного медичного інституту
1958	Захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук

1959	Присуджено науковий ступінь кандидата медичних наук (диплом ММД № 006300 від 27.06.1959 р.)
1961–1962	Доцент кафедри отоларингології Вінницького державного медичного інституту
1962	Затверджений у вченому званні доцента (атестат МДЦ № 009741 від 01.09.1962 р.)
1962–2002	Завідувач кафедри отоларингології Вінницького державного медичного інституту
1967–1969	Проректор з навчальної роботи Вінницького державного медичного інституту
1968	Захистив докторську дисертацію (диплом ММД № 002534 від 24.06.1968 р.), присвоєно наукове звання професора (атестат МПР № 008501 від 04.11.1968 р.)
1969	Призначений головним отоларингологом Вінницької обл.
1971	Нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора
1980	Очолив Український склеромний центр
2002–2013	Професор кафедри отоларингології Вінницького державного медичного інституту
2006	Призначено стипендію Президента України
02.01.2013	Звільнено з роботи у зв'язку з виходом на заслужений відпочинок
01.04.2016	Пішов з життя у м. Вінниця

МОЇ ЖИТТЄВІ ДОРОГИ

Автобіографічний нарис

Мої життєві дороги почалися в селі Плахо-Петрівка Луганської області. Батьки мої були хліборобами – чесними, глибоко порядними людьми, невтомними трудівниками. Своїм прикладом вони виховували дітей – а я був дванадцятю дитиною, – прищеплювали нам вимогливість до себе, чесність, любов до рідної землі. Мама мріяла, щоб я присвятив себе медицині, оскільки в нашому селі фельдшер був найбільш освіченою та поважною людиною.

К. П. Дерена

Шлях до професії виявився довгим. Навчався на другому курсі Старобільського фельдшерсько-акушерського технікуму, коли розпочалась війна. Мене мобілізували в армію; як санінструктор стрілецької роти я брав участь у боях з самого початку війни. Наша частина з боями проходила в районах Камишина, с. Барановки Сталінградської області, Старої Руси, Орла. Потім воював у складі лижної бригади. Бойовий шлях: Калінін, Степовий фронт, Познань, Польща. Пам'ятаю важкість своєї служби, насамперед, фізично: гвинтівка, санітарна сумка, протигаз. Пригадую, як виносив свого першого пораненого – санінструктора з Піщанського району. Він був дуже важкий, і мені було нелегко, я був увесь у крові, в його крові. Це перший мій виніс пораненого з поля бою.

Особливо важко було під Сталінградом. Три дні під кулеметним та автоматним обстрілом, незважаючи на

вибухи снарядів, виносив поранених з передової. Встиг врятувати 15 бійців, а тоді сам був поранений осколком у ногу, лікувався в госпіталі більше трьох місяців... Пригадую, під Старою Русою ми закріпилися на залізничному насипу. Поранених зносили в бліндаж, а, оскільки, він був переповнений, я з санітарами почав неподалік копати другий. І в цей час в бліндаж з пораненими влучив снаряд, всі в ньому загинули. Невдовзі при форсуванні Одери, я був знову поранений – осколок влучив у перенісся між очима. День Перемоги зустрів західніше Берліна, за 30 км від міста. Закінчив війну старшиною медичної служби. Врятував більше двох сотень поранених, виніс їх з поля бою разом зі зброєю, надав першу медичну допомогу. Ці дороги війни я пройшов, чесно виконуючи військовий обов'язок. Був нагороджений медалями та орденами, значком «Відмінник санітарної служби». Крім того, з'явився безцінний медичний досвід.

Після демобілізації продовжив навчання у Старобільському медичному технікумі, після закінчення якого працював завідувачем районного відділу охорони здоров'я в Хмельницькій області. Потім вступив до Вінницького медичного інституту, який закінчив з відзнакою. А далі – робота на кафедрі отоларингології рідного вишу, захист кандидатської дисертації у 1958 р., через десять років – докторської, присвяченої проблемам склероми. Два роки працював проректором з

Літа молодії

навчальної роботи. Впродовж 1962–2002 рр. завідував ЛОР кафедрою Вінницького медичного інституту. Наша кафедра – одна з кращих в університеті, невелика, але всі співробітники працюють на совість. Наукові роботи кафедри були присвячені патогенезу, діагностиці та лікуванню хворих на склерому, отосклероз, новоутворення ЛОР органів, внутрішньочерепні отогенні ускладнення, імунокорекції при алергічних захворюваннях верхніх дихальних шляхів та склероми.

Теплими словами згадую передусім мого вчителя, колишнього завідувача кафедри з 1936 р., професора Володимира Петровича Ярославського – засновника Вінницької отоларингологічної школи. Це був високоосвічений, ерудований вчений та лікар, він сам «горів» на роботі і запалював інших, своєю принциповістю та справедливістю служив нам за приклад. Куликов В. Я. вчив нас ставленню до хворих та оперативній майстерності.

Багато років ми трудилися разом з моїми учнями та друзями – це доценти Гардига В. В., Пеньковий В. І., Бондаренко В. С., асистенти Худобець В. С. та ін., зав. відділення Приходський О. О. (пізніше – зав. обласного відділу охорони здоров'я). В останні роки – це доцент Барціховський А. І., теперішній завідувач кафедри професор Кіщук В. В., під керівництвом якого продовжується впровадження нових методів діагностики та лікування ЛОР хвороб, зокрема ендоскопічних (ендоназальних).

З перших днів наша кафедра працює на базі Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова, керівництво якої завжди йшло нам назустріч, розуміючи, що підготовка висококваліфікованих лікарів – наше

спільне завдання. У 1980 р. на базі ЛОР клініки в обласній лікарні ім. М. І. Пирогова було відкрито Український склеромний центр, який діє і дотепер. До нас приїздять хворі з цією патологією з усіх областей України та інших країн. Об'єм хірургічних втручань, зокрема, мікрохірургічних, у клініці не поступається за рівнем столичним ЛОР клінікам.

**К. П. Дерепя в ЛОР відділенні
ВОКЛ ім. М. І. Пирогова**

Так, за своє життя я зробив кілька тисяч операцій, люди одужували, до багатьох пацієнтів повернувся слух після заміни ушкодженого стремінця протезом. Всі співробітники клініки, володіючи новими сучасними методами діагностики та лікування ЛОР захворювань, широко запроваджували їх у центральних районних лікарнях. З відкриттям обласної дитячої лікарні в 1980 р. вона теж стала базою для ЛОР клініки, там працюють наші вихованці, прекрасні спеціалісти. Біля 53% отоларингологів Вінниччини закінчили клінічну

ординатуру на базі нашої кафедри. Вінницькі отоларингологи працюють в багатьох областях України, в Києві, майже всі працювали за кордоном, і скрізь виявляли себе вмiлими, висококваліфікованими фахівцями. Разом з колегами навчаю інтернів, і мені приємно зазначити, що вони день у день зростають як фахівці, багато з них цікавляться наукою.

В 1971 р. за успіхи в галузі охорони здоров'я, розвитку медичної науки був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Намагаюся бути у «формі». Веду здоровий спосіб життя, донедавна займався плаванням. Встаю завжди о п'ятій годині, біля години роблю зарядку, тоді йду на роботу. Вважаю: кожен медик має служити взірцем, не тільки в моральному плані, а й фізичному. «Лікарю, зцілися сам!». Тому треба стежити за собою, уникати надмірностей, в тому числі, і в їжі. Дружина – мій вірний супутник життя – кандидат медичних наук, лікар-гематолог, нині на пенсії. Син – отоларинголог та дочка – кардіолог – обидва кандидати медичних наук; старший внук Сергій також обрав справою свого життя отоларингологію.

Професор К. П. Дерепя

(За матеріалами публікацій: Народжений під щасливою зіркою : [бесіда з проф. К. П. Дерепю] // Медицина Вінниччини. – 2008. – Черв. (№ 2). – С. 2; Заточний А. Розповідь ветерана війни / А. Заточний // Молодий медик. – 1984. – 30 берез. (№ 12). – С. 2)

КУЗЬМА ПЕТРОВИЧ ДЕРЕПА – НАЩАДОК СЛАВНОГО РОДУ

Генеалогічне дослідження

**Дерепа
Катерина Юріївна**

Кузьма Петрович Дерепа народився у сім'ї Петра Петровича та Аполонії Йосипівни Дереп у містечку Фельштин Хмельницької області, а не у с. Плахопетрівка Луганської області, як зазначається у його офіційній біографії. Однак документ про народження був виданий саме у Плахопетрівці у значно пізніший час, а тому сам

Кузьма Петрович в усіх автобіографічних матеріалах вказував офіційну версію, а не дійсну. Крім того, при народженні батьки назвали його Казимиром. Ім'я змінилось на Кузьму лише у роки Другої світової війни.

Наше крило родини Дереп походить від поляків **Петра Дерепи** та **Йосипа Земінського**, які народились у другій половині XIX століття. З запису про народження Петра Петровича Дерепи у метричній книзі Фельштинської Римо-католицької парафіяльної церкви на 1882 рік відомо, що дружиною Петра (старшого) була **Агнешка Дерепи**. З матеріалів архівної справи репресованого Дерепи П. П.¹, яка знаходиться в Державному архіві Хмельницької області, можна зробити висновок, що Петро Дерепи (старший) походить з селян

¹ Державний архів Хмельницької обл., ф. Р-6193, оп. 12, спр. П-13999.

міста Фельштин. Він мав 5 десятин² землі, сільськогосподарський інвентар: плуги, борони, брочки тощо, а також двох коней і корову. У Петра було два сини: **Антон** та **Петро**, які після смерті батька розділили це майно між собою. Син Петра Дерепи на ім'я Петро одружився з Аполонією Земінською, дочкою Йосипа та **Маріанни Земінських**.

Дані про Петра і Аполонію та їхніх нащадків записані в першу чергу зі слів їхнього молодшого сина Казимира (Кузьми) Петровича Дерепи та його дружини Ганни Олександрівни Шокур; зі слів нащадків їхнього сина Станіслава Петровича Дерепи; з відомостей, викладених їхнім онуком Станіславом Францевичем Дерепою у статті «Родина о. Броніслава Джебецького (Дерепи)», надрукованій у суспільно-політичному виданні Римо-Католицької Луцької дієцезії за березень-квітень 2009 року; з даних у мережі «Інтернет» про отця Броніслава Джебецького, зокрема, з книги спогадів його друга Владислава Буковинського; з доступних архівних матеріалів. Безумовно, деяка інформація може бути не зовсім точною, однак усі викладені відомості є результатом ретельного аналізу та співставлення інформації, отриманої з усіх доступних джерел.

Петро Петрович Дерепи – народився 10 травня 1882 року, про що стало відомо з запису про його народження у метричній книзі Фельштинської Римо-католицької парафіяльної церкви на 1882 рік, хоча на могильному камені Петра значиться інша дата – 29 червня.

² Десятина – старовинна міра земельної площі. Розмір десятини не був сталим. Межевою інструкцією царського уряду 1753 р. визначено розмір десятини у 2400 кв. сажнів, що становило 10 925 м², тобто 1,0925 га.

Хрещеними батьками Петра зазначені Мартин Кармеліта та Маріанна Земінська (саме так звали і матір Аполонії). У матеріалах архівної справи репресованого Дерепи П. П. він говорить, що після успадкування частини батькового майна він вів самостійно своє господарство приблизно до 1914 року. Купив собі ще 3 десятини землі. Всього було власної землі 6 га, обробляли власними силами, землю в оренду не здавали. У старій армії Петро служив рядовим в ополченні в м. Київ, звідки був звільнений на початку 1917 року через хворобу (тобто у віці 35 років), і з тих пір і до часу допиту (1932 рік) працював у сільському господарстві.

У віці 18 років, тобто у 1900 році, Петро одружився із Аполонією Йосипівною Земінською.

Аполонія Йосипівна Земінська (ім'я на могильному пам'ятнику написано «Апольонія») – народилась 30 січня 1884 року. Варто зауважити, що, очевидно, у офіційних документах Аполонії була допущена помилка, оскільки на могильному пам'ятнику Аполонії вказаний інший рік народження – 1874, що зробило її формально на 10 років старшою. Однак самі Петро і Аполонія розповідали, що на час одруження їм було 18 і 16 років відповідно.

З даних, викладених Станіславом Францевичем Дерепю у статті «Родина о. Броніслава Джепецького (Дерепи)», вбачається, що Аполонія була з «дому Свенцицьких». Однак із запису про народження Аполонії у метричній книзі Фельштинської Римо-католицької парафіяльної церкви на 1884 рік відомо, що її батьками були не Свенцицькі, а Йосип і Маріанна Земінські. Земінською також вона була, коли вінчалась з Петром. Однак з того самого запису відомо, що хрещеними

батьками Аполонії були Йосип Свенцицький³ та Розалія Земінська. Отже, якщо до нашого часу дійшла інформація, що Аполонія була «з дому Свенцицьких», то, можна припустити, що вона могла рано втратити батьків, і на виховання її взяв до себе хрещений батько. Аполонія вийшла заміж у зовсім молодому віці, дуже любила співати і танцювати, тому чоловік, який її дуже любив, навіть після заміжжя дозволяв їй

**Батьки К. П. Дерени:
Петро Петрович і
Аполонія Йосипівна**

ходити на танці, а сам стояв поблизу. Його ставлення також проявлялось, коли, наприклад, він говорив до дружини: «Я сам підлогу помию, а ти відпочинь, дитино». Якось подружжя продало корову, а виручені гроші Аполонія заховала за пазуху, але по дорозі згубила. Петро, дізнавшись про це, навіть не сварив дружину, а навпаки, заспокоював її та казав вважати, що корову вкрали.

Аполонія займалась домашніми справами і дітьми. Розповідала, що на поле їхали ще затемна, бо знаходилось

³ Точні записи у метричній книзі – «Свенцицькій», «Земинский». Однак у той час були інші правила правопису, яких до того ж часто не дотримувались, прізвища писались на слух, тому літери «е», «и», «і» могли замінити одна одну, допускались інші неточності, плутались українська і російська мови у написанні тощо.

воно далеко, а потрібно було доїхати вдосвіта. Петро казав, щоб коли «...люди будуть їхати, то мені казали: «Боже помагай!», а не я їм». До того ж потрібно було зранку натопити піч, наготувати їсти сім'ї, а також худобі. Ніяких наймитів у сім'ї не було, всю роботу виконували самі. У вільний час протягом всього життя подружжя молилось: Петро читав молитви, а Аполонія за ним повторювала. У Петра і Аполонії було за різними даними від 10 до 16 дітей. Однак достеменно відомо, що після народження вижило 10 із них: Марія, Домініка, Броніслав, Франц, Ян, Станіслав, Ганна, Казимир, Юзеф, Стефанія. При цьому **Юзеф** (Йосип) помер маленьким у 1932 або 1933 році від голоду. Про **Стефанію** також немає жодної інформації, окрім згадки про неї у зазначеній вище статті «Родина о. Броніслава Жепецького (Дерепа)», а враховуючи обставини, найбільш вірогідно, що вона померла у ранньому дитинстві. Принаймні син Петра і Аполонії Казимир її не пам'ятає. Петро і Аполонія були католиками, глибоко віруючими людьми. Під час допиту навесні 1932 року Петро зазначав, що він був ружанцем⁴ з часів імперіалістичної війни і до часу допиту, але на збори не ходив⁵. Першими у них народились дівчата; можливо, потім дітки помирали маленькими. Тому подружжя пообіцяло: «Якщо дасть Бог сина, присвятимо його Богу;

⁴ Rożaniec – «розарій» – традиційні католицькі чотки, а також молитва, що читається за цими чотками. У 1862 р. у Франції Поліною Жаріко був заснований католицький рух «Живий Розарій»: створювались групи, які склалися з 15-ти (пізніше з 20-ти) осіб, кожна з яких щодня відмовляла одну з п'ятнадцяти Таємниць Розарію. Розарієві кола – рози – молитовні групи. Розу очолює старший (зелятор або зеляторка), відповідальний за зміну Таємниць, комплектність групи, а також за те, щоб ціле коло систематично відмовляло весь Розарій. Кола щодня моляться Розарієм за загальні або особисті наміри.

⁵ Державний архів Хмельницької обл., ф. Р-6193, оп. 12, спр. П-13999.

якщо дасть Бог ще одного, присвятимо його людям». Згодом так і сталось: старший син Броніслав став відомим католицьким священнослужителем, а наймолодший Казимир – лікарем.

У Фельштині сім'я мала велику хату. Аполонія займалась дітьми, а Петро готував їжу та робив багато домашніх справ; виконував обов'язки швейцара (паламаря), за що його прозвали «швейцар»⁶. Землі було відносно мало, враховуючи кількість дітей. Для їхнього прогодування Петро зі старшим зятем Лозінським купив кінну молотарку, щоб молотити снопи. Мав пару коней, корову, свиней. За ці «статки» Петра з сім'єю і було розкуркулено орієнтовно у 1930 році, а хату відібрали під контору «Торфоартіль», що займалась торфорозробкою. Разом з тим, через багато років онучка Петра Галина (дочка Казимира) одного разу, провідуючи свого діда, помітила у нього на столі монети царської доби. На її запитання дідусь пояснив, що свого часу він збирав кошти, щоб забезпечити своїх дітей, оскільки землі було недостатньо. Можна зробити висновок, що, не зважаючи на розкуркулення та всі поневіряння, Петро все ж таки зберіг певні кошти, яких не змогла знайти радянська влада. На той час сім'я ще жила у Фельштині, де в одному з кварталів проживали переважно євреї. Там де-не-де були вільні кімнати, які перебували у найгіршому стані. Господарі таких кімнат дозволяли сім'ї пожити там рік, якщо вони приведуть її до ладу: побілять, відремонтують. Щороку сім'я шукала і приводила до ладу нову кімнату. Але навіть там їх знаходили органи радянської влади і

⁶ Волання з Волині : реліг.-сусп. вид. Римо-Католиц. Луцької дієцезії. – 2009. – берез.- квіт. – С. 32.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА
АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ
вул. Грушевського, 99,
м. Хмельницький, 29000,
тел./факс (0382) 76-47-39
Е-маїл: inf_dahmo@hm.ukrnet.net
Код ЄДРПОУ 03494439

Синявська К.Ю.

м. Вінниця
21018

24.10.2014 № С-1258/01.01-14/2014

АРХІВНА ДОВІДКА

Гр. ДЕРЕПА Петро Петрович, 1881 р.н., поляк за національністю, уродженець та житель м-ка Фельштин (з 1946 р. - с. Гвардійське) Городоцького (з 1957 р. - Хмельницького) району Кам'янець-Подільської (з 1954 р. – Хмельницької) області був заарештований 28 березня 1932 року Городоцьким РВ ДПУ 22 Волочиським прикордонним загonom за звинуваченням у антирадянській агітації та контрреволюційній діяльності за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР.

Склад сім'ї Дерепи П.П. на день арешту: дружина Аполлонія Йосипівна – 55 років, син Іван – 19 років, певістка Теофілка (так в документах) – 16 років, син Станіслав – 12 років, син Казимир – 7 років, донька Ганна – 10 років, син Йосип – 3 роки, онук Іван -7 років та син Броніслав – 25 років (проживав у Польщі).

Рішенням засідання особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 11 травня 1932 року гр. Дерепи П.П. був засуджений до трьох років виселення в Казахстан.

На підставі висновку Прокурора Хмельницької області від 13 січня 1998 року Дерепи П.П. реабілітований.

Підстава: Ф.Р-6193, оп. 12, спр. П-13999, арк. 2, 3, 21, 25.

Директор архіву

Начальник відділу
використання інформації
документів

П'янова 79 45 59

В.Байдич

Н.Кузьміна

**Довідка про репресованого П. П. Дерепу та його
реабілітацію. ДАХМО, ф. Р-6193, оп. 12, спр. П-13999.**

забирали останнє. Одного разу було поросятко, але й те забрали. Жилось дуже важко. Кожен член сім'ї підробляв, як міг. Наприклад, Франц, Ян та Ганна працювали на торфорозробці, а Франц ще й займався трохи комерцією; Станіслав допомагав вести бухгалтерію на торфорозробці; Казимир та син старшої дочки Домініки Іван допомагали вантажити торф.

26 березня 1932 року Петра було заарештовано. В анкеті обвинуваченого, яка міститься в тій же архівній справі, у графі «Соціально-професійна приналежність» підкреслено: «куркуль»; значиться, що був розкуркулений, судимим не був. Йому інкримінувалось, що він «виловлював та видавав польській владі громадян, які співчували радянській владі. Коли була відновлена радянська влада, Дерепи П. П. до 1924 року займався к/б (контрабандною) діяльністю, відвідував з цією метою польську сторону. Крім цього, через свій зв'язок з низкою ксьондзів Дерепи П. П. переправив свого сина Броніслава в Польщу, де останній закінчив семінарію і став ксьондзом. На даний час має нелегальний письмовий зв'язок зі своїм сином Броніславом. На даний час Дерепи П. П. щотижня збирає гурток «Ружанців», керівником якого є він сам, серед яких проводить антирадянську пропаганду, вмовляючи, щоб польське населення не йшло в колектив і що скоро пройде зміна у владі, знову при владі будуть поляки, які будуть чинити колгоспникам жорстоку розправу, а також його сини під його ж керівництвом проводять серед польської молоді антирадянську роботу, висміюючи колгоспну молодь».

У висновку Городоцького РВ від 14 квітня 1932 року Петро звинувачується за ст. 54-10 тогочасного Кримінального кодексу («антирадянська пропаганда і

агітація)» «за те, що останній систематично вів агітацію проти міроприємств радвлади, керує к-р. (контрреволюційною) організацією «Ружанцями» під прикриттям релігійного впливу на яких проводив роботу проти міроприємств радвлади». Петру було обрано як міру покарання заслання на Південь Казахстану на 3 роки. Його син Казимир згадує, що батька, здається, не було мало не десять років. Але на той час Казимир був ще маленьким, сім'я жила дуже важко, можливо, час заслання батька здавався йому вічністю. Після звільнення влада не дозволила Петру проживати у рідному краю. Орієнтовно у 1936 році родину Дереп (окрім старших дочок та Броніслава) посадили на вантажний автомобіль і завезли до станції Скібнево. Там посадили у товарний вагон і завезли до станції Сватово Старобілького району Ворошиловградської (нині Луганська) області. Далі добирались до місця проживання 40 км кіньми⁷. Старші сини Франц та Ян вже мали свої сім'ї. Їх поселили в пусті хати в селі Рудове. Петра, Аполонію і молодших дітей (Станіслава, Ганну і Казимира, а також онука Івана Фліса) поселили в селі Шапарівка у пустій хаті на узбіччі дороги. Хата була маленькою, розміром з одну кімнату. Петро працював чабаном в колгоспі – пас вівці. Йому часом допомагав його молодший син Казимир. Старші сини Франц та Ян прожили на новому місці не більше року. Їх брат Казимир згадує, що вони перебули лише одну зиму. Потім однієї ночі за ними приїхав чорний «воронок»: їх було репресовано. Станіслав незабаром одружився та переїхав у

⁷ Волання з Волині : реліг.-сусп. вид. Римо-Католиц. Луцької дієцезії. – 2009. – берез.- квіт. – С. 32.

село Раєвка проживати із дружиною та її батьками. Казимир та Іван Фліс ходили до школи.

Згодом по Івана приїхала його мати, Домініка, старша дочка Петра і Аполонії, та забрала його в Новосибірськ.

Коли почалась війна, Станіслав та Казимир пішли на фронт. Обох синів Петро і Аполонія дочекались з війни живими і здоровими.

У 1947 році цю хату в Шапарівці продали. Петро і Аполонія з дочкою Ганною і онучкою Любою переїхали до м. Стара Синява на Хмельниччині, куди їх забрав молодший син Казимир, який на той час там працював. Там вони оселились у єврейському будиночку, який був у значно кращому стані за хату у Шапарівці. Поряд був магазин, де Петро працював сторожем.

**К. П. Дерєпа посеред двох Ганн (дружини (ліворуч) та сестри, 2-й ряд); Аполонія Йосипівна та Петро Петрович Дерєпа з онучкою Любою (1-й ряд).
Перша половина 1950-х рр.**

З часом, коли Казимир облаштувався і почав працювати у Вінниці, він забрав вже туди батьків, сестру та племінницю. Будиночок у Старій Синяві продали та купили півбудинку в мікрорайоні Слов'янка (вул. Дачна) у м. Вінниця, де Петро і Аполонія проживали до кінця життя. 2 серпня 1956 року провідати Петра і Аполонію приїхав їх старший син, ксьондз Броніслав⁸, якого вони не бачили понад 30 років.

12 березня 1965 року Аполонія померла. Петро пережив її на багато років та помер 5 вересня 1978 року. Вони поховані у м. Вінниця на кладовищі по вул. Анастасії Медвідь. На даний час їх могили знаходяться у глибинці, довкола вирости дерева, багато інших старих могил, однак дістатись туди і провідати їх можна.

Казимир (Кузьма) Петрович Дерепя – точна дата народження невідома, однак у документах зазначено 23 листопада 1922 року. Первісні документи були втрачені, а в свідоцтві про народження, яке було видано повторно у 1950 році, невірно вказано місце народження та ім'я матері. Казимир народився у Фельштині (нині с. Гвардійське Хмельницької області). У Фельштині також отримав першу освіту в польській школі. Підробляв тим, що ходив разом з племінником Іваном Флісом, сином сестри Доміні, який був з ним одного віку, до євреїв розпалювати печі по суботах. Також пас коней, корів. Таким чином, одного разу за ціле літо Казимир заробив собі на штани. Навчання у школі було свого роду додатковим, а не основним питанням у житті малого

⁸ Воляння з Волині : реліг.-сусп. вид. Римо-Католиц. Луцької дієцезії. – 2009. – берез.- квіт. – С. 34.

Казимира. В зошит ні він, ні його племінник і друг Іван, ніколи нічого не записували, навчання не можна було назвати глибоким. Коли сім'ю розкуркулили, то Казимир і Іван допомагали завантажувати автомобіль торфом з торфорозробки, щоб на цьому автомобілі покататись, коли він перевозитиме торф.

Якось у дитинстві Казимир захворів, викликали фельдшера. Фельдшер прийшов гарно одягнений: у брюках «галіфе», чоботах. Коли той пішов, Аполонія сказала синові: «Синочок, якби ти став таким, як цей чоловік...». Цей образ запам'ятався йому на все життя.

У 1936 році сім'ю вислали в Ворошиловградську (нині Луганська) область. Петра Петровича Дерепу і Аполонію Йосипівну Дерепу з молодшими дітьми та Іваном Флісом поселили в пусту хату в с. Шапарівка. Там Казимир ходив в школу тільки зимою, бо навесні, влітку та восени аж до снігу пас з батьком овець. Він закінчив сім класів. Усі оцінки мав «задовільно», а за іноземну мову «відмінно». Це пояснювалось тим, що коли сім'ю розкуркулили, і вони вимушені були жити на єврейських квартирах, Казимир багато спілкувався з єврейськими дітьми. А у Плахо-Петрівці вчителька вважала, що він говорить німецькою, в той час, як Казимир відповідав на ідиші, який дуже схожий на німецьку мову.

У 1940 році Казимир вступив до Старобільської фельдшерсько-акушерської школи. До початку війни він встиг закінчити перший курс, про що йому дали довідку.

21 січня 1942 року Казимира мобілізували на війну. Під час мобілізації командир роти запитав, чим займається Казимир. Коли той повідомив, що навчається на фельдшера-акушера, командир роти дуже зрадів, бо у них саме бракувало санінструктора. Крім того, командир роти,

зауваживши, що Казимир є поляком, сказав, що не хоче відпустити його з колективу у Польську армію та записав його як Кузьму, українця. Ім'я Кузьма Казимир обрав, оскільки, у Плахо-Петрівці знав коваля з таким іменем.

Казимира (Кузьму) направили санінструктором 1033-го стрілецького полку на Сталінградський фронт. Робота санінструктора була важкою,

але, з іншого боку, дещо менш небезпечною. У липні 1942 року Кузьма отримав дотичне осколкове поранення міною лівої гомілки та до жовтня 1942 року перебував на лікуванні в м. Абакан Красноярського краю (нині – територія РФ). Про ці події Кузьма Петрович Дерепка розповідав у одному з інтерв'ю: «Особливо важко було під Сталінградом. Три дні під кулеметним та автоматним обстрілом, незважаючи на вибухи снарядів, виносив поранених з передової. Встиг врятувати 15 бійців, а тоді сам був поранений осколком у ногу, лікувався в госпіталі більше трьох місяців».⁹

Після цього був направлений санінструктором до 27-ї лижної бригади у Сибірському воєнному окрузі. З березня 1943 року був санінструктором 1230-го стрілецького полку 370-ї стрілецької дивізії на Північно-Західному, Білоруському фронтах.

**К. П. Дерепка.
Фронтове фото**

⁹Народжений під щасливою зіркою : [бесіда з проф. К. П. Дерепкою] // Медицина Вінниччини. – 2008. – Черв. (№ 2). – С. 2.

Потім на 1-му Прибалтійському та 1-му Білоруському фронтах. Серед викладених в мережі Інтернет оцифрованих документів воєнного часу можна знайти наказ від 16 січня 1944 року про нагородження Дерепи Кузьми Петровича медаллю «За відвагу», у пункті 1 якого зазначається про нагородження: «Санітарного інструктора санвзводу 2-го стрілецького батальйону 1230-го стрілецького полку старшину медслужби Дерепу Кузьму Петровича за те, що під час боїв з 17.12.1943 року по 5.01.1944 року виявив самовідданість та виключно дбайливе ставлення до поранених. У дні запеклих боїв замінив командира санвзводу, який вибув, та забезпечив евакуацію поранених і надання їм допомоги. Пізніше виніс з поля бою 25 чоловік важко поранених з їх особистою зброєю».

Вже наступного дня після видачі цього наказу, 17 січня 1944 року, Кузьма отримав друге поранення: множинне осколкове поранення обличчя без пошкодження кістки.

Також серед викладених в мережі «Інтернет» оцифрованих документів воєнного часу можна знайти наказ 370-ї стрілецької дивізії 1-го Білоруського фронту від 4 серпня 1944 року про нагородження орденом Червоної Зірки старшини медичної служби Дерепи Кузьми Петровича. Згідно з нагородним листом від 3 серпня 1944 року: «В боях з німецькими загарбниками з 18 до 22 липня 1944 року по прориву оборони в районі ур. Волчище, форсуванні ріки Західний Буг з оволодінням штурмом міста Холм тов. Дерепи, працюючи санітарним інструктором, виявив максимум уваги щодо надання медичної допомоги важко пораненим та винесення їх з поля бою. Тов. Дерепи в цих боях під вогнем супротивника

вініс з поля бою 26 поранених бійців і командирів з їхньою особистою зброєю».

Довідка, надіслана батькам К. П. Дерепи, про нагородження їхнього сина двома медалями «За відвагу». 1944 р.

9 лютого 1945 року на шляху до Берліна Кузьма був втретє поранений: отримав сліпе осколкове поранення м'яких тканин в ділянці перенісся. Протягом місяця перебував на лікуванні. Спогади про ті події зафіксовані у тому самому інтерв'ю: «... під Старою Русою (місто у Новгородській області, нині РФ) ми закріпилися на залізничному насипі. Поранених зносили в бліндаж, а, оскільки він був переповнений, я з санітарами почав неподалік копати другий. І в цей час в бліндаж з пораненими влучив снаряд, всі в ньому загинули. Невдовзі, при форсуванні Одеру, я був знову поранений – осколок влучив в перенісся між очима». Наприкінці війни Кузьма став командиром санітарного взводу 1038-го стрілецького полку 295-ї стрілецької дивізії.

До 11 січня 1946 року був санінструктором, старшим медичним статистиком 337-го окремого медсанбату в складі Групи окупаційних військ в

Німеччині, після чого був демобілізований як такий, що мав три поранення. Загалом за участь у бойових діях Кузьма Петрович Дерепя отримав два ордени: Вітчизняної війни, «Червоної зірки та медалі: «За оборону Сталінграда»,

Посвідчення про нагородження К. П. Дерепи значком «Відмінник санітарної служби». 1944 р.

«За визволення Варшави», «За взяття Берліна», дві медалі «За відвагу» та багато інших. У 1944 р. був нагороджений значком «Відмінник санітарної служби».

Невдовзі після демобілізації, у січні 1947 року, Кузьма повернувся до навчання у фельдшерсько-акушерську школу. Це була середина навчального року. Він за 13 днів здав екзамени за другий курс та закінчив Старобільську фельдшерсько-акушерську школу з відзнакою, отримав спеціальність фельдшера-акушера.

Коли постало питання про працевлаштування, Кузьма подумав про те, що його батьківщиною є Хмельниччина, і попросився туди на роботу. Там його

призначили завідувачем районного відділу охорони здоров'я в населеному пункті Стара Синява (селище міського типу, центр Старосинявського району Хмельницької області; на той час – Кам'янець-Подільської області). На посаду був призначений 15 березня 1947 року. Однак невдовзі вийшов наказ, згідно з яким всі районні відділи охорони здоров'я повинні бути підпорядковані не фельдшерам, а лікарям. На місце Кузьми прислали іншу людину, а сам він пішов працювати в поліклініку фельдшером районної медичної лабораторії. У цей час він вже вирішив вступати до медичного інституту, але з'ясувавши порядок вступу, зрозумів, що ще не готовий, тому протягом пів року займався самопідготовкою.

Під час роботи в Старій Синяві він забрав туди своїх батьків і сестру Ганну з дочкою Любою. У с. Шапарівка Луганської області продали хату, а у Старій Синяві купили єврейську квартиру.

У 1948 році вступив до Вінницького медичного інституту.

5 липня 1952 року, навчаючись на 5-му курсі інституту, Кузьма одружився з Ганною Олександрівною Шокур, 8 лютого 1928 року народження, яка на той час вже закінчила навчання, та працювала у Ворошиловградській (нині Луганська) області лікарем.

У 1954 році Кузьма закінчив інститут з відзнакою та отримав спеціальність лікаря-лікувальника. Його дружина Ганна повернулась у м. Вінницю.

Проживаючи у Вінниці, Кузьма (Казимир) забрав сюди батьків, сестру Ганну та племінницю Любу. Тут купив їм половину глиняної хатини, що знаходилась в районі вулиці Дачної. Все подальше життя своїх батьків він опікувався ними та дбайливо доглядав. Так само

піклувався і про свою тещу Ксенію Аврамівну Шокур (Ткачук).

До 1956 року Кузьма був клінічним ординатором кафедри ЛОР хвороб Вінницького медичного інституту, потім асистентом, потім доцентом кафедри, а у 1962 році став завідувачем кафедри. Водночас займався лікувальною діяльністю у Вінницькій обласній клінічній лікарні, на базі якої діяв інститут. У 1958 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Забезпечення організму киснем у хворих склеромою за даними газового складу крові».

У 1967 р. Кузьму Петровича Дерепу призначили на посаду проректора з навчальної роботи Вінницького медичного інституту, а згодом – виконувачем обов'язків ректора. Однак у той час стався прикрий інцидент, коли двох студентів забрали у витверезник.

Наказ МОЗ УРСР про призначення К. П. Дерепи проректором з наукової роботи ВМІ

23. XI

Типовая форма 231

Личный листок по учету кадров

Имя Ильма Дереза Отчество Петровна

Вид муж. 3. Год рождения 1922 4. Место рождения: Воронцово-Аделейск, Белогородской р-н, с. Пляхо-Пестро

5. Место рождения до существующему в настоящее время адм. делению Воронцово-Аделейск, Белогородской р-н, с. Пляхо-Пестро

6. Соц. происхождение: Украинец 6. Соц. происхождение: из крестьян

7. Основная профессия (занятие)* земледелие колхозники 7. Основная профессия (занятие)* Брат

8. Соц. положение член ВЛКСМ 8. Соц. положение член ВЛКСМ 8. Соц. положение политаттастол 398 стр. добавки

9. Партия ВЛКСМ № партбилета 6563217 или «карточка»

10. Стаж пребывания в ВЛКСМ с 1938 по 1944 13. Состоял ли в других партиях (каких, с какого и по какое время) не состоял

14. Состоял ли ранее в ВКП(б) нет с какого и по какое время и причины исключения или амниции

15. Был ли колебания в продолжении жизни партии и участвовал ли в оппозициях (каких, когда)

16. Членом какого профсоюза состоит и с какого года член профсоюза медицинских с 1940

17. Образование высшее (высшее, незаконченное высшее, среднее, незаконченное среднее, низшее)

Подробное название учебного заведения (вуза, института, техникума, колхоза, школы и проч.) и его местонахождение	Название факультета или отделения	Дата (м-и год)		Если не окончил, то с какого курса ушел	Какую (какую) специальность получил в результате окончания учебного заведения
		поступления	окончания или ухода		
<u>Винницкий медицинский институт</u>	<u>педиатрический</u>	<u>1948</u>	<u>1951</u>	<u>да</u>	<u>брат</u>

18. Ученая степень (звание) 19. Имеет ли научные труды (перечень научных трудов и изобретений с указанием, по каким журналам и где опубликованы, необходимо дать в приложении).

20. Был ли за границей (включая службу в Советской Армии) да

Дата (м-и и год)	В какой стране (указать город)	Цель пребывания за границей
<u>1944</u>	<u>Польша</u>	<u>служба в Советской Армии</u>
<u>1945</u>	<u>Германия</u>	<u>служба в Советской Армии</u>
<u>1946</u>		

* Для членов и кандидатов в члены ВКП(б) - к моменту вступления в партию, для беспартийных - к началу работы государственного аппарата.

Особовий листок з обліку кадрів Вінницького медичного інституту. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова

Кузьма Петрович Дерепка важко це переніс, і був у передінфарктному стані. Тому дружина вмовила його відмовитись від посади. Однак на посаді завідувача кафедри він залишився до восьмидесятирічного віку, тобто керував нею протягом сорока років.

У 1969 році Кузьма Петрович Дерепка був призначений головним отоларингологом області, а у 1968 році захистив докторську дисертацію на тему: «Деякі питання патогенезу і патогенетичної терапії склерому». Про наукові та медичні досягнення Кузьми Петровича Дерепки написано не одну статтю у засобах масової інформації. Він став автором численних наукових праць, 4 винаходів, 16 раціоналізаторських пропозицій, мав багато урядових нагород, був лауреатом стипендії Президента України.

К. П. Дерепка оглядає хвору

У 1976 році Кузьма Петрович потрапив у автомобільну аварію, внаслідок чого дістав перелом хребта. Протягом пів року проходив реабілітацію, фактично, заново вчився ходити. В автомобілі з ним знаходилось ще троє осіб, серед яких був і його син Віктор, який отримав перелом хребта і струс мозку.

З 1 січня 2013 року у віці 90 років Кузьма Петрович Дерепка пішов на пенсію. Він проживав у Вінниці у центрі міста. Побудував дачу в селі Стрижавка; зробив все, щоб забезпечити житлом і своїх дітей. Мав автомобіль «Волга» білого кольору, який старанно доглядав. Керував автомобілем досить емоційно, що завжди любила коментувати дружина Ганна. Улюбленими місцями поїздки була дача у Стрижавці, або місця для рибалки чи полювання.

Серед рідних 2011 р.

Кузьма Петрович Дерепка мав запальний, жорсткий характер, був надзвичайно дисциплінованим та цілеспрямованим, прямолінійним, нетерпляче ставився до запізнь та недотримання обіцянок.

Водночас був дуже дбайливим та уважним до близьких – з будь-якого заходу завжди намагався принести смаченького для дітей, а потім і онуків; при будь-якій зустрічі завжди шукав, чим би їх, вже дорослих, пригостити. Любив рибалити та полювати, і, коли здоров'я дозволяло, часто їздив ловити рибу або збирався з іншими мисливцями на полювання. Також майже до 85 років щоранку вставав о п'ятій годині, робив зарядку та ходив у басейн. Пізніше і до останнього часу заміняв ранкові вправи поїздкою за місто до будинку дочки Галини за гарної погоди, де обов'язково шукав собі роботу, наприклад, міг перекопати город (часом, разом з деякими посадженими рослинами, які не викликали у нього довіри). Інколи не відмовляв собі у цигарці. Любив гарбузове насіння і чорнобривці. Мав свої фірмові страви, які готував до останнього часу: деруни та смажена річкова риба. Також декому пощастило куштувати смажену картоплю в його приготуванні.

Кузьма (Казимир) Петрович Дерепка пішов з життя 1 квітня 2016 року після недовготривалої хвороби. Похований на цвинтарі села Агрономічне Вінницького району.

*Синявська (Берко) Катерина Юріївна,
адвокат, онука професора К. П. Дерепки*

СЛОВА ВДЯЧНОЇ ПАМ'ЯТІ

Санінструктор роти

Влітку 1942 року на правому фланзі Брянського фронту точилися бої місцевого значення. Командування імітувало наступальні операції з тим, щоб не дати змоги ворогу зняти свої бойові частини для посилення наступу на Воронежському і Сталінградському напрямках. У другій половині липня підрозділи 370-ї стрілецької дивізії розвантажилися на одній із залізничних станцій на північний схід від міста Орла і попрямували до лінії фронту. На світанку роти 1230-го полку, в одній з яких служив санітарним інструктором Кузьма Дерепка, вступили в бій, допомагаючи діючим підрозділам піхоти відбивати контратаки ворога. По високій траві, по горбистій місцевості бійці кинулись в атаку. Санінструктор і санітари взводів йшли впритул за стрільцями. Під шквальним вогнем німців солдати залягли. Зліва долинув голос: «Санітаре, допоможи!». Не піднімаючи голову вище трави, Кузьма підповз до пораненого, надав необхідну допомогу і направив його на збірний санмедпункт. Важкі бої тривали. Дерепка виніс з поля бою 29 поранених.

**К. П. Дерепка.
Фронтове фото**

Бойова характеристика
на старшину м/с Дерену Кувому Петровича
ст. на м/с Дерена н.п. в 1230 ст. с 23.45.
Работал сан. и/т-ром в.на в январь то
иже м.з 1945 г. кон. кап. в/вода
в бою под с. ст. Рурской, с. Ковале, в боях
произвел гибз ренних, отважним,
знающим свое дело. Ран лично вынес
в поле без 75 раненних бойцов и
офицеров с их оружием за, то фазрат
ден четвертав трудов+материальних
наградан
Личным примером воздушн. в/д и боево
ротных самолтаров на линии без г/з
выноса раненних
Ран дисциплинирован, требователен к
себе и своим подчиненным
Благотелен, выдержан и предан Родине

ст. врач 1230 ст/н
ст. н.п. м/с [подпись] Мазуров/и.
Подпись ст. врача 1230 ст/н ст. н.п. м/с Мазурин
утверд.
Мазурин 1230 ст/н
[подпись] 13 января

Бойова характеристика на старшину
медичної служби К. П. Дерену

**З бойовими побратимами.
К. П. Дерепка 1-й зліва (стоїть)**

А 27 липня і сам отримав важке поранення в ногу. Наклав джгута, перев'язав рани, доповз до улоговини. Із карабіна і санітарної сумки обладнав примітивну милицю і протягом двох годин долав кілометрову відстань до санітарного взводу батальйону. Його свідомість не покидали думки про важку долю солдатів, про невідоме майбутнє власної ноги, з'являлись образи рідних, близьких, знайомих. А попереду – довготривале лікування в шпиталі Красноярського краю.

У листопаді 1943 року війська 1-го і 2-го Прибалтійського фронтів вели важкі наступальні бої в районі Ідриці, Городка та Вітебська. Біля станції Ідриця в них брали участь підрозділи 1230-го полку 27-ї окремої лижно-стрілецької бригади, де після лікування

продовжував службу сержант медичної служби Дерепи. Ворожим артилерійсько-мінометним вогнем поранило фельдшера батальйону, і командир наказав сержанту виконувати обов'язки керівника медичного пункту. Оглянувши окіп-землянку, з санітарами заготовили у ближньому чагарнику дрібне гілля і вистелили ним землю.

З поранених знімали шинелі. Однією застеляли гілки, а другою вкривали важко травмованих бійців. Легко поранених після першої допомоги групували по кілька бійців і направляли до медсанбату.

У другій половині дня прибула чергова група поранених, які важко дихали. «У чому справа?», – запитав сержант. – «Нас переслідували німці». Негайно виставили спостережний пост із легко поранених бійців. Про появу ворога повідомили командний пункт батальйону. Допомога підійшла своєчасно і напад було відбито.

**К. П. Дерепи (на передньому плані)
з бойовими побратимами. 1945 р.**

Поранені продовжували прибувати. Напруга бою не спадала. Прибула підвода за важко пораненими. Дерепка разом із санітарами поклав на неї 8 бійців (при нормі 3–4). Стемніло. Медпрацівники одержали наказ на відхід. Через метрів 900 вони побачили рештки знайомої підводи, в яку влучив ворожий снаряд. Про гірку долю поранених не важко здогадатись. А бої продовжувалися. За сумлінне виконання бойових обов'язків санінструктора нагороджено медаллю «За відвагу».

Згадує ветеран важкі бої біля Старої Руси, де санітарний пункт розташували на високому залізничному насипу, по обидва боки якого було болото. У невеликій землянці змушені були вкладати поранених один на одного і довго чекати транспорту для їх евакуації.

Кузьма ледве не потонув, рятуючи товариша при форсуванні р. Вісли. Його зтягувало на дно. «Швидше б до берега», – пронеслося у свідомості. Нарешті відчув під ногами ґрунт. Своєчасно допомогли бійці сусідніх плотів. кілька хвилин звільняв стравохід і шлунок від води, приходив до тями, а потім підтюпцем доганяв стрільців.

Не легше було при форсуванні р. Одер, у боях за Берлін. «Тисячі смертей і поранених бачили мої очі», – згадував Кузьма Петрович, – і слід молити Бога, щоб подібне горе обходило нашу країну, наш волелюбний народ».

Петро Калоша

Клінічні лекції **професора Кузьми Петровича Дерепи**

Образ професора Кузьми Петровича Дерепи, завідувача кафедри ЛОР хвороб Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова в уяві студентів молодших курсів формувався задовго до початку курсу захворювань вуха, горла і носа. Причиною його широкої відомості в медичному, педагогічному й науковому середовищах була його військова

**Барціховський
Андрій Ігорович**

була його військова дисциплінованість, конкретність і справедливість. Дисциплінованість була пов'язана з тим, що початок його медичної діяльності проходив в умовах активних бойових дій. Кузьма Петрович починав військову службу з санітара-інструктора стрілецької роти і завершив старшиною медичної служби. Він брав участь у боях з самого початку війни, пройшов Сталінградську битву і форсування Одеру, був двічі поранений і відзначений медалями «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», двома медалями «За відвагу», орденами Вітчизняної війни та Червоної зірки.

Соціально активна медична діяльність по закінченню з відзнакою Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова продовжилась на кафедрі ЛОР хвороб вже рідного вищого навчального закладу. Захист кандидатської дисертації у 1958 р., докторської – у 1968 р., завідування кафедрою ЛОР хвороб з 1962 по 2002 рр.

За успіхи в галузі охорони здоров'я, розвитку науки Кузьма Петрович був нагороджений орденом «Трудового Червоного Прапора».

Роками набуті цілеспрямованість, дисциплінованість і конкретність проявились і в його клінічних лекціях з оториноларингології. Його відмінні лекції були насичені клінічними фактами безцінного досвіду, що був отриманий на полях боїв. За словами асистента кафедри ЛОР хвороб Константина Григоровича Василика, матеріал лекцій був відпрацьований настільки чітко, що зберігалось навіть співвідношення між тривалістю речення і тривалістю одночасного руху від трибуни лектора до розташованого в залі демонстраційного матеріалу.

В умовах післявоєнного уповільненого технологічного прогресу Кузьмі Петровичу вдалось досягнути рівня використання на лекціях демонстрування клінічних кінофільмів. Так, перша лекція, яка була присвячена особливостям клінічної ендоскопічної діагностики

К. П. Дерпа – лектор

К. П. Дерепя – наставник

захворювань вуха, горла і носа, починалась з демонстрування кінофільму «Методи обстеження ЛОР органів». Звичайно, в роки його роботи, всього декілька кафедр могли досягти такого високого рівня демонстраційного клінічного матеріалу. Людям старшого покоління, звичайно, легше порівняти рівні розвитку технологічного процесу за останні десятиліття. Так, наскільки надзвичайно складно було під'єднання дротового телефона в квартирі в ті роки, настільки буденною є наявність в кожного школяра мобільного телефона-комп'ютера сьогодні.

Матеріал лекцій практично був багаторічним екстрактом найбільш важливих клінічних знань і максимально стислим і конкретним. Звичайно, роки практичної роботи в оториноларингології дозволили Кузьмі Петровичу відібрати для обмеженого лекційного матеріалу з оториноларингології (9 лекцій) найбільш важливу інформацію, яка необхідна для подальшої роботи

в медицині. Зрозуміло, що студенти медичного інституту фізично не мали змоги перечитати і проаналізувати декілька підручників, посібників або монографій на кожне заняття, особливо після 4-х пар, що проводились в різних клінічних лікарнях міста Вінниця. Тому, звичайно, студенти, які прослухали лекції Кузьми Петровича і вивчили лекційний матеріал, могли вдосконалити отримані знання на практичних заняттях, а також з легкістю і задоволенням скласти іспит з оториноларингології.

К. П. Дерена – успішний хірург та вчитель

І, звичайно, «великі проблеми» при складанні іспиту з ЛОР хвороб були лише міфом і поширювались лише студентами, які були проблемними у всіх відношеннях. Матеріал лекцій був корисний не тільки для майбутніх ЛОР лікарів, але й для дільничних терапевтів, педіатрів, лікарів швидкої допомоги тощо. Викладений матеріал був настільки чітко і логічно структурований, що при наступному аналізі будь-якого літературного джерела (підручників, посібників, монографій і наукових

публікацій) було надзвичайно просто знайти місце і роль викладеного матеріалу, а також оцінити його важливість для практичної медицини. Згідно власного досвіду, можна стверджувати, що аналіз літературних джерел відбувався набагато простіше після попереднього перегляду лекційного матеріалу шановного професора Кузьми Петровича і в клінічній ординатурі, і в аспірантурі. З часом цей принцип логічної структуризації матеріалу стає власною сутністю і допомагає в наступному навчанні і роботі.

Кузьма Петрович як педагог був вимогливим, вирізнявся високою об'єктивністю та дисциплінованістю до навчального процесу. Можливо тому від студента вимагались короткі і конкретні відповіді на короткі, конкретні і зрозумілі запитання в т. ч. і на іспиті. Найкращою допомогою студенту зекономити час на пошук матеріалу і отримати найвищу оцінку, звичайно, був роками «відшліфований» лекційний матеріал. І, зрозуміло, що якщо відповідь не відповідала вищеназваним вимогам, то такі студенти мали можливість сформулювати свої думки по закінченню іспита або при наступних спробах. Звичайно, кількість студентів, що не склали іспит, була не найменшою в навчальному закладі (біля 10%). Тому слід відзначити, що принциповість була однією з рис шановного Кузьми Петровича. За словами асистента кафедри ЛОР хвороб Василика Константина Григоровича, одним з характерологічних висловів Кузьми Петровича був: «Необхідно дотримуватись справедливості, і якщо це неможливо, то хоча б впроваджувати її елементи». Іншою характерною рисою Кузьми Петровича була дисциплінованість. Кузьма Петрович ніколи не запізнявся. Чи то була лекція, чи конференція, чи

поїздка на наукову конференцію – він завжди приходив раніше. В день лекції не планував жодних оперативних втручань, консультацій, нарад тощо. Лекція завжди починалась вчасно. Іншим прикладом може служити проведення різноманітних наукових форумів. Якщо, наприклад, наукову конференцію призначено на певну годину, то Кузьма Петрович починав її о визначеній годині незалежно від того чи присутні всі члени президії, доповідачі або учасники тощо. Це стосувалось і наукових конференцій ЛОР товариства, і студентських конференцій, і методичних нарад. У випадку поїздки співробітників кафедри на наукову конференцію в інше місто на залізничний вокзал або аеропорт першим, звичайно, приходив Кузьма Петрович. Заслужено і згідно з указом Президента України від 6 грудня 2005 р. № 1694 «Про невідкладні заходи щодо реформування системи охорони здоров'я населення» та від 13 липня 2006 р. № 611 «Про Положення про стипендії Президента України для видатних діячів галузі охорони здоров'я», ювіляру було призначено стипендію Президента України.

1 квітня 2016 року на 94 році життя перестало битися серце доктора медичних наук, професора Кузьми Петровича Дерепи. Світла пам'ять про нього, добросесного педагога, лікаря, вченого назавжди збережеться в пам'яті всіх, хто знали його. Чудові риси, які власним прикладом демонстрував Кузьма Петрович, продовжать приносити користь наступним поколінням молодих людей.

*Доцент кафедри ЛОР хвороб
ВНМУ ім. М. І. Пирогова
А. І. Барціховський*

Професор Кузьма Дерепа – непересічний лікар-отоларинголог України, маестро вищої медичної школи

В когорті визначних особистостей Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова яскраво пломеніє ім'я колишнього керівника ЛОР клініки професора Дерепи Кузьми Петровича.

У 1948 р. він вступив до Вінницького медичного інституту, отримав диплом лікаря з відзнакою в 1954 р., відтоді розпочав трудитися на кафедрі ЛОР хвороб під керівництвом професора Ярославського В. П. та разом з лікарем Куліковим В. Я.

У 1958 р. захистив кандидатську дисертацію, а через 10 років – докторську з проблем склероми. Очолив кафедру ЛОР хвороб у 1962 р. і був її керівником до 2002 р. Поруч з Кузьмою Петровичем трудилися маститі вчені педагоги – доценти Бондаренко Василь Сергійович, Гардига Віталій Володимирович, Пеньковий Василь Іванович, Барціховський Андрій Ігорович, Дмитренко Ігор Васильович, теперішній завідувач кафедри – професор Кіщук Василь Васильович... Крім обов'язків завідувача кафедри, професор Дерепа 44 роки очолював наукове медичне товариство лікарів-отоларингологів Вінницької області, був членом Вченої ради медичного університету.

*Демчук
Євген Степанович*

*Дерепа
Віктор Кузьмич*

З його ініціативи у 1980 р. на базі відділення ВОКЛ ім. М. І. Пирогова було організовано Український склеромний центр, який діє до цього часу. Він володів всіма сучасними методами хірургічних втручань на ЛОР органах, провів за своє життя кілька тисяч операцій, повертаючи людям дорогоцінний слух.

Вирізнявся гострим розумом, почуттям справедливості та наполегливістю, вів здоровий спосіб життя, захоплювався риболовлю, полюванням, шахами. Сім'я професора: дружина Галина Олександрівна – вірний супутник у житті, гематолог, доцент ВНМУ ім. М. І. Пирогова; син Віктор, отоларинголог, кандидат медичних наук; донька Галина – терапевт, доцент, кафедри внутрішньої медицини №1 ВНМУ ім. Пирогова. Продовжив традиції дідуся онук Сергій – став лікарем-отоларингологом.

Кузьма Петрович користувався заслуженим авторитетом серед колег та пацієнтів.

*Демчук Євген Степанович, лікар-ендоскопіст
вищої кваліфікаційної категорії,
кандидат медичних наук,
Дерепа Віктор Кузьмич, отоларинголог,
кандидат медичних наук, син К. П. Дерепи*

(за матеріалами видання: Демчук Є. Медичні новини та загадки : зб. наук.-прак. публікацій / Є. С. Демчук. – Вінниця : [б. в.], 2018. – 44 с.)

Пам'ятаю його настанови

Я познайомився з Кузьмою Петровичем у 1981 році, коли проходив інтернатуру у Вінницькій обласній клінічній лікарні ім. М. І. Пирогова.

Кузьма Петрович все своє життя **служив** людям, був **відданим** своїй професії. Висококваліфікований спеціаліст, працелюбна, чесна, порядна людина. Він був дуже вимогливим до студентів, інтернів, і в той же час поважав і радів їхнім успіхам. Підготував багато професійних лікарів.

Я пам'ятаю його настанови, вдячний за науку.

Для мене це вчитель, людина високої моралі, професіонал і старший товариш.

*Орлов
Валерій Георгійович*

*Орлов Валерій Георгійович,
ЛОР онколог вищої кваліфікаційної категорії,
кандидат медичних наук,
доцент кафедри хірургічної стоматології
ВНМУ ім. М. І. Пирогова,
завідувач відділення пухлин
голови та шиї Подільського
регіонального центру онкології*

Патріарх родини

З дитинства пам'ятаю як батька вночі викликали у відділення на важкі випадки, а потім він розповідав нам, що сталося і що він робив. Робота була його справжнім хобі. Я кожен день чула в сім'ї розмови про хворих, про складні випадки, міркування про діагнози (це частіше від мами), тому іншого шляху, як йти в медицину, для себе не бачила. І завжди вчилась добре, щоб батьків не осоромити.

*Берко
Галина Кузьмівна*

Якось мені ще його викладач з хірургії Дудар М. І. розказувала, яким він був особливим студентом, які ґрунтовні практичні та теоретичні знання мав – ще б пак, після 4 років фронту, де він врятував стільки життів. Виносив їх на собі з поля бою зі зброєю – без зброї ці врятовані бійці не рахувались.

Батько був дуже справедливим і вимогливим. Всі його учні працювали потім за кордоном, бо він принципово старався навчити всіх хірургів всім сучасним методам діагностики та лікування. Завжди мав план на наступний день – з обов'язковим фізичним навантаженням – працював на дачі до останніх років. Скільки себе пам'ятаю, вставав о 5-й годині ранку та робив зарядку – з басейном взимку та на річці влітку. Папа був дуже добрий, саме йому завжди можна було поскаржитись на проблеми, він пожаліє і заспокоїть.

Коли я малою гралась у дворі, він спускав мені на мотузці з балкона у кошику різні смаколики, щоб ми з дітьми пригощались.

В дитинстві батьки брали нас з собою в ліс – на лижі. Кожну неділю, поки не було дачі, влітку ходили на річку, де катались на човні; папа вчив нас веслувати. Кожну неділю обід готував саме він, його рибних страв зараз не

**К. П. Дерепя.
2016 р.**

вистачає... Рибу сам ловив, сам чистив і готував, якщо було багато – пригощав сусідів. Моя дочка Катерина готує деруни за його рецептом. Ходив на полювання до 80 років, поки мама не умовила його залишити цю справу молодшим мисливцям.

Батько був чудовим сином та зятем – саме він піклувався про своїх батьків все життя, хоч вони мали ще багато дітей. Взагалі, він для родини був як патріарх – з усіма клопотами йшли до нього. Дбав про всіх, а в останні часи особливо, щоб мамі було добре, коли його не стане. Звичайно, дуже любив дітей та онуків. Онукам читав казки, водив їх у парк, на морозиво. Часом на свята одягав свої ордени та медалі. Любив грати в шахи та вчив цьому молодшу внучку.

Я відчуваю, що він і зараз десь поряд, і ми з дітьми, якщо щось робимо, часто говоримо – дідусю це б сподобалось. Його думка важлива і зараз, коли його немає вже 6 років.

*Берко Галина Кузьмівна, кандидат медичних наук,
доцент кафедри внутрішньої медицини № 1
ВНМУ ім. Пирогова, донька К. П. Дерепи*

Пам'ять на все життя

**Дерепа
Сергій Вікторович**

Кузьми Петровича, серед яких щирість та моральність (етичність).

На кафедрі існувала свобода самовираження і взаємоповага. Це не був просто набір окремих доцентів з асистентами. Це був єдиний організм, досвід контакту з яким справляв незабутнє враження на всіх студентів, що проходили через кафедру. Студенти описували це як щось «невблаганне, проте чесне» або «жорстке, але справедливе». На мій погляд, це є найвищою шаного тому, що створив дідусь. Щось таке, до чого неможливо залишитись байдужим і що пам'ятаєш все життя!

*Сергій Вікторович Дереп, отоларинголог,
онук професора К. П. Дерепи*

Спасибі за чуйність і професіоналізм

Довгий час у мене боліло вухо. Спочатку намагалася не звертати уваги, та згодом була змушена йти до лікарів. З Жмеринки направили мене у Вінницю. Я звернулася в клініку хвороб вуха, горла, носа.

Завідувач кафедри Кузьма Петрович Дерепка та лікар-хірург Василь Сергійович Бондаренко встановили діагноз захворювання, порадили мені зробити операцію.

Правду кажучи, таке рішення лікарів було для мене несподіваним. Та коли я впевнилась, що вони готові зробити усе для мого видужання, і що іншого виходу немає, погодилася на операцію.

Операція пройшла успішно, без найменших ускладнень обійшлося і в післяопераційний період. Тепер я почуваю себе добре.

Прошу винести щиру подяку від мене і моїх рідних доцентів Кузьмі Петровичу Дерепці та асистентів Василю Сергійовичу Бондаренку за їх чуйність, душевне ставлення до хворих, добре лікування.

*Р. Сітарська
м. Жмеринка Вінницької обл., 1967 р.*

З дитячих років я хворіла на отосклероз. Ця біда відібрала у мене слух. Сильні звуки долітали, мов крізь товсту ватяну стіну. Уяви не мала, як це листя шелестить, дитина шепоче, вода струмить. Майже 20 років мріяла я про той день, коли почую так, як усі люди.

І ось, дізналась я про те, що вінницький лікар, професор Кузьма Петрович Дерепка (тоді він був іще

доцент) робить операції, які повертають слух. Поїхала до нього.

Радості своєї висловити не можу: я чую! Чую звичайну розмову, море інших голосів, яких раніше не існувало для мене. Навіть дивно, коли хто-небудь за старою звичкою, звертаючись до мене, підвищує голос.

Чудо – та й годі! Чудо, що такі люди живуть і творять, як мій чудовий лікар – Кузьма Петрович Дерепи.

*Г. Кисла
с. Коло-Михайлівка
Вінницького р-ну Вінницької обл.
60-ті рр. XX ст.*

**Берко Василь
Григорович**

КУЗЬМІ ПЕТРОВИЧУ ДЕРЕПИ до 85-річчя

Дай, Боже, сили, щоб прожити
Тих літ п'ятнадцять, що лишилися
Ввійти в століття міцно зшитим,
Сил зберегти, щоб знадобилися
Століття нове розпочати
На радість внукам, правнучатам,
А членам близької родини
У довгожителів ставати стрій,
У доброті і злагоді своїй
Сімейні берегти святині!

*Василь Берко
10–11.11.2007*

ДО ПЕРШОГО 90-РІЧЧЯ
(на 23 листопада 2012 року)

Акрівіри

Кажуть знані і бувалі:
Українці мудрі люди,
Знають честь добру і славі

Б
Милосердя в них є й буде
Істиною в світлі далі.

Перевернуто не мало
Ексклюзивних сторінок
Тяжко й легко... і бувало:
Ритм у праці і скачок,
Особливо в гул військовий –
Взяти раненого з поля...
Інші справи більш приємні –
Чарівна студентська доля
У екзаменах взаємин.

Дев'яносто проминуло
Енергійним махом крил
Рік за роком, як не було...
Ефективна трата сил...
Перший принцип довголіття
І гарант сягнуть століття!

Василь Берко

КУЗЬМІ ПЕТРОВИЧУ ДЕРЕШІ

до 91-річчя

Шановний друже мій поважний.
Ще скільки б слів не говорив
Про шлях життєвий, шлях звитяжний –
Всі сторони я б не розкрив.
Тому для розкриття проблеми
В життєвому, мабуть, шляху
Бог рік відкрив у атмосферу –
В сторіччі смакувать уху.
І як рибалка заповзятий,
Смачних, любимець, дерунів
Хай десять літ пройдуть як свято,
І в рік сторіччя теж мужнів.
Мужнів і прикладом життєвим
Онуків, правнуків і нас
На празник запросив гостєвий
В щасливий і бажаний час.

*Дорогому свату від свата
Берка Василя Григоровича
23.11.2013*

ПРАЦІ К. П. ДЕРЕПИ

Автореферати, дисертації

1. Дерепка К. П. Некоторые вопросы патогенеза и патогенетической терапии склеромы : (экспериментально-клинические наблюдения, лабораторные и гистохимические исследования) : автореф. дисс. ... на соиск. ученой степ. д-ра мед. наук / Кузьма Петрович Дерепка ; Киев. мед. ин-т им. А. А. Богомольца. – Киев : [б. в.], 1966. – 38, [39] с.
2. Дерепка К. П. Снабжение организма кислородом у больных склеромой по данным газового состава крови : автореф. дис. ... на соиск. ученой степ. канд. мед. наук / Кузьма Петрович Дерепка ; Одес. гос. мед. ин-т им. Н. И. Пирогова. – Одесса : [б. в.], 1958. – 16 с.
3. Дерепка К. П. Снабжение организма кислородом у больных склеромой по данным газового состава крови : дис. ... канд. мед. наук / К. П. Дерепка ; Винниц. гос. мед. ин-т, каф. болезней уха, горла, носа, каф. норм. физиологии. – Винница : [б. и.], 1957. – 373 с. + 16 вкл. л. табл. – Библиогр.: с. 236–265.

Наукові публікації

1956

4. Дерепка К. П. Газы крови у трахеотомированных и нетрахеотомированных больных склеромой / К. П. Дерепка // Межресп. конф. по проблеме склеромной инфекции : тез. докл., 6–9 февр. 1956 г., Минск. – Минск, 1956. – С. 77.
5. Дерепка К. П. Два случая разрыва аневризмы аорты,

вызвавший компрессионный стеноз трахеи и пищевода / К. П. Дерепя // Сборник науч. трудов. – Винница, 1956. – Вып. 2 : сб. реф. и науч. статей каф. суд. медицины. – Винница, 1956. – С. 174–177.

1957

6. Дерепя К. П. Гемодинамические сдвиги и изменение морфологического состояния крови у больных склеромой / К. П. Дерепя // Сборник науч. трудов Винниц. гос. мед. ин-та. – Винница, 1957. – Т. 9 : работы клин. кафедр. – С. 398–404.
7. Дерепя К. П. Гемодинамические сдвиги при общеполостной операции уха под местной анестезией / К. П. Дерепя // Вестник оториноларингологии. – 1957. – № 3. – С. 53–58.
8. Дерепя К. П. Динамика газового состава крови у больных склеромой / К. П. Дерепя // Сборник науч. работ Винниц. обл. клин. больницы им. М. И. Пирогова : 40-летию больницы посвящ. – Винница, 1957. – С. 397–401.
9. Дерепя К. П. Снабжение организма кислородом по данным газового состава крови у больных склеромой / К. П. Дерепя // Сборник науч. трудов Винниц. мед. ин-та. – Винница, 1957. – Т. 9 : работы клин. кафедр. – С. 405–414.

1958

10. Дерепя К. П. Газы крови у нетрахеотомированных и трахеотомированных больных склеромой / К. П. Дерепя // Здоровоохранение Белоруссии. – 1958. – № 6. – С. 12–14.
11. Дерепя К. П. Некоторые усовершенствования методики определения кислородной емкости крови аппаратом Ван-Слайка / К. П. Дерепя // Сборник науч.

трудов Винниц. мед. ин-та. – Винница, 1958, – Т. 13. – С. 263–267.

12. Дерепя К. П. О риногенных абсцессах мозга / К. П. Дерепя // Сборник науч. трудов Винниц. мед. ин-та. – Винница, 1958. – Т. 13. – С. 231–235.

1959

13. Дерепя К. П. Динамика газового состава крови до и после трахеотомии у больных склеромой / К. П. Дерепя // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1959. – № 1. – С. 52–54.
14. Дерепя К. П. Опыт применения потенцированной местной анестезии при общеполостной операции уха / К. П. Дерепя // Вестник оториноларингологии. – 1959. – № 1. – С. 92–96.

1960

15. Дерепя К. П. К вопросу о гемангиомах глотки / К. П. Дерепя // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1960. – № 5. – С. 69–70.
16. Дерепя К. П. Лечебное значение подкожных введений кислорода при склероме / К. П. Дерепя // Сборник науч. статей Винниц. облздравотдела и Винниц. обл. больницы им. М. И. Пирогова. – Винница, 1960. – С. 7.

1961

17. Дерепя К. П. Ингаляции кислорода при лечении склеромы / К. П. Дерепя // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1961. – № 5. – С. 41–44.
18. Дерепя К. П. Лечебное значение подкожных введений кислорода при склероме / К. П. Дерепя // Сборник науч. работ конф. актива мед. работников Винниц. обл., 20–21 марта 1959 г., [Винница]. – Винница, 1961. – С. 441–449.

1962

19. *Дерепа К. П. Забезпеченість вітаміном А організму хворих на склерому / К. П. Дерепа // Матеріали 2-ї наук. конф. з біохімії та використання вітамінів. – Київ, 1962. – С. 37–38.
20. *Дерепа К. П. Опыт хирургического лечения отосклероза / К. П. Дерепа // Труды респ. науч.-практ. конф. отоларингологов УССР по обмену передовым опытом работы, 14–16 мая 1962 г., Киев. – Київ, 1962. – С. 69–72.
21. Дерепа К. П. Показатели активности холинэстеразы при хроническом тонзиллите / К. П. Дерепа, А. А. Столярчук // Вестник оториноларингологии. – 1962. – № 1. – С. 53–55.

1963

22. Дерепа К. П. Некоторые особенности предоперационной подготовки, операции и послеоперационного течения у лиц пожилого возраста при ЛОР заболеваниях / К. П. Дерепа // Вестник оториноларингологии. – 1963. – № 5. – С. 80–83.
23. Дерепа К. П. О наиболее выгодном положении больного склеромой при трахеобронхоскопии / К. П. Дерепа // Вестник оториноларингологии. – 1963. – № 2. – С. 55–58.
24. Дерепа К. П. О содержании витамина А и каротина в сыворотке крови больных склеромой / К. П. Дерепа // Вестник оториноларингологии. – 1963. – № 3. – С. 107–108.
25. Дерепа К. П. Показатели активности холинэстеразы при склероме / К. П. Дерепа, А. А. Столярчук // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1963. – № 1. – С. 59–61.

1964

26. *Дерепа К. П. Отдаленные результаты операции на стремени / К. П. Дерепа // 3-й съезд отоларингологов Украины : тез. докл. – Киев, 1964. – С. 97–98.
27. Дерепа К. П. Применение препаратов гиалуронидазного действия при некоторых ЛОР заболеваниях / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1964. – № 4. – С. 57–61.

1965

28. Дерепа К. П. Отдаленные результаты операций на стремени при отосклерозе / К. П. Дерепа // Труды 3-го съезда отоларингологов УССР. – Киев, 1965. – С. 355–358.
29. Дерепа К. П. Содержание витамина «С» в моче, крови и склеромноизмененной ткани в зависимости от возраста больных склеромой / К. П. Дерепа // Материалы конф., посвящ. вопросам геронтологии и гериатрии : (объед. конф. ин-та геронтологии АМН СССР и Винниц. мед. ин-та им. Н. И. Пирогова). – Винница, 1965. – С. 71–73.
30. Дерепа К. П. Содержание кислых мукополисахаридов в склеромноизмененной ткани / К. П. Дерепа // Архив патологии. – 1965. – Т. 27, № 11. – С. 40–43 : табл.
31. Дерепа К. П. Электрофоретическое исследование белков и липопротеидов сыворотки крови у больных склеромой / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1965. – № 4. – С. 60–63.

1966

32. Дерепа К. П. Вивчення гіалуронідазної активності бактерій склероми та вплив тестикулярної гіалуронідази на перебіг експериментальної

- склеромної інфекції / К. П. Дерепка // Тези доп. міжвузів. конф. з фізіології мікроорганізмів. – Ужгород, 1966. – С. 40–42.
33. Дерепка К. П. Гістологічна і гістохімічна будова запальнового склеромного інфільтрату у мишей та кролів під впливом стрептоміцину і тестикулярної гіалуронідази / К. П. Дерепка // Тези доп. звіт. наук. конф. – Вінниця, 1966. – С. 44–46.
34. Дерепка К. П. Рак гортани по Винницької області за 15 лет (1947–1962) / К. П. Дерепка, В. С. Кучеренко // Вопросы диагностики и лечения новообразований ЛОР органов. – Киев, 1966. – С. 17–19.
35. Дерепка К. П. Ферментная система «гиалуроновая кислота – гиалуронидаза – антигиалуронидаза» и дифениламиновая реакция у больных склеромой / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1966. – № 2. – С. 16–18.

1967

36. Дерепка К. П. Вплив тестикулярної гіалуронідази на перебіг експериментальної склеромної інфекції / К. П. Дерепка // Реактивність організму в нормі і патології. – Київ, 1967. – С. 52–53.
37. Дерепка К. П. Гистологическое и гистохимическое исследование склеромноизмененной ткани / К. П. Дерепка // Вопросы морфологии и реактивности организма в норме и патологии. – Одесса, 1967. – С. 55–58.
38. Дерепка К. П. Гистохимическая характеристика кислых мукополисахаридов в склеромноизмененной ткани / К. П. Дерепка // Гистохимия в нормальной и патологической морфологии. – Новосибирск, 1967. –

- С. 186–188.
39. Дерепка К. П. Імунологічні та електрофоретичні дослідження у хворих на склерому / К. П. Дерепка // Реактивність організму в нормі і патології. – Київ, 1967. – С. 53–55.
 40. Дерепка К. П. Некоторые вопросы патогенеза и патогенетической терапии склеромы / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1967. – № 5. – С. 15–24.
 41. Дерепка К. П. Некоторые вопросы патогенеза и патогенетической терапии склеромы / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1967. – № 5. – С. 15–24.
 42. Дерепка К. П. О частичных операциях по поводу рака гортани / К. П. Дерепка // Актуальные вопросы отоларингологии. – Киев, 1967. – С. 81–83.
 43. Дерепка К. П. Обґрунтування та результати застосування препаратів гіалуронідазної дії вітамінів С і А, оксигенотерапії в комплексному лікуванні хворих склеромою / К. П. Дерепка // Актуальні питання склерому : зб. матеріалів наук.-практ. конф., 2–3 черв. 1967 р. – Львів ; Київ, 1967. – С. 132–134.
 44. Дерепка К. П. Порівняльна оцінка різних оперативних втручань на стремені при отосклерозі / К. П. Дерепка // VI наук.-практ. конф., 22–33 трав. 1967 р. [Вінниця]. – Вінниця, 1967.
 45. Дерепка К. П. Деякі питання патогенезу та патогенетичної терапії склерому / К. П. Дерепка // VI наук.-практ. конф., 22–33 трав. 1967 р. [Вінниця]. – Вінниця, 1967.

46. Дерепка К. П. Про часткові операції з приводу раку гортані / К. П. Дерепка // VI наук.-практ. конф., 22–33 трав. 1967 р. [Вінниця]. – Вінниця, 1967.

1968

47. Дерепка К. П. Опыт 300 операций на стремени при отосклерозе / К. П. Дерепка // Восстановительная хирургия в оториноларингологии. – Київ, 1968. – С. 55–57.

1969

48. Дерепка К. П. К истории развития кафедры оториноларингологии / К. П. Дерепка // Основные этапы и направления деятельности Винницкого медицинского института им. Н. И. Пирогова : материалы юбилейной науч. конф. ВМИ / отв. ред. М. П. Рудюк. – Киев, 1969. – С. 131–134.
49. Дерепка К. П. О щадящих операциях на гортани при раковом ее поражении / К. П. Дерепка // Материалы 3-й межресп. конф. оториноларингологов Латвийской, Литовской, Эстонской и Белорусской ССР. – Рига, 1969. – С. 143–145.
50. Дерепка К. П. Обґрунтування застосування вітаміну А в комплексному лікуванні хворих склеромою // Вітамін А і каротини : матеріали конф., 29–31 трав. 1969 р. – Чернівці, 1969. – С. 23–27.
51. Основные этапы и направления деятельности Винницкого медицинского института им. Н. И. Пирогова: материалы юбилейной науч. конф. ВМИ / Винниц. мед. ин-т им. Н. И. Пирогова ; ред. кол.: М. П. Рудюк (отв. ред.) ; Б. З. Сухоруков, К. П. Дерепка, М. В. Пиневи́ч (зам. отв. ред.) [и др.]. – Киев, 1969. – 174 с.

1970

52. Дерепка К. П. К вопросу о методах лечения болезни Меньера / К. П. Дерепка, С. В. Чернобельская // Современные проблемы отоларингологии : сборник. – Киев, 1970. – Вып. 1. – С. 172–174.
53. Дерепка К. П. Обеспеченность организма больных склеромой витамином С / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1970. – № 3. – С. 47–52.

1971

54. *Дерепка К. П. Ближайшие и отдаленные результаты тимпаноластики по материалам ЛОР клиники за 10 лет (1960–1969) / К. П. Дерепка, Д. Д. Каминская // Труды 4-го съезда отоларингологов УССР, 24 сент. 1971 г., Киев : тез. докл. – Киев, 1971. – С. 119–120.
55. Дерепка К. П. Влияние стрептомицина на внутреннее ухо у больных склеромой / К. П. Дерепка, Е. А. Мациевская, Л. Д. Каминская // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1971. – № 1. – С. 60–63.
56. Дерепка К. П. Применение радиоактивного кобальта (Co^{60}) в комплексном лечении злокачественных новообразований носа и околоносовых пазух / К. П. Дерепка, В. С. Худобец // Отоларингология : респ. межвед. сб. – Киев, 1971. – Вып. 2. Злокачественные новообразования. – С. 179–182.
57. Дерепка К. П. Эпидемиологическая характеристика и распространение склеромы в районах Винницкой области / К. П. Дерепка, Е. А. Мациевская // Здравоохранение Белоруссии. – 1971. – № 10. – С. 13–14.

1972

58. *Дерепа К. П. Ближайшие и отдаленные результаты тимпанопластики по материалам ЛОР клиники за 10 лет (1960–1969) / К. П. Дерепа, Д. Д. Каминская // Труды 4-го съезда отоларингологов УССР, 22–24 сент. 1971 г. – Киев, 1972. – С. 236–239.
59. *Дерепа К. П. Отдаленные результаты тимпанопластики по материалам ЛОР клиники за 14 лет / К. П. Дерепа; Л. Д. Каминская // Труды 4-го съезда отоларингологов УССР : тез. докл., 22–24 сент. 1971 г. – Киев, 1972.
60. Дерепа К. П. Об эффективности щадящих хирургических вмешательств на гортани при раковом ее поражении / К. П. Дерепа, В. В. Гардыга // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1972. – № 5. – С. 34–36.
61. Дерепа К. П. Тератома ротоглотки у ребенка 36-часового возраста / К. П. Дерепа, В. С. Бондаренко // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1972. – № 1. – С. 95.

1973

62. Дерепа К. П. Обоснование и предварительные результаты применения протеолитических ферментов и прополиса в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепа, В. И. Пеньковой // Отоларингология : респ. межвед. сб. – Киев, 1973. – Вып. 4. – С. 83–84.

1974

63. Дерепа К. П. Игла для пункции герметически закрытых полостей (гайморовой пазухи) / К. П. Дерепа, И. Б. Трофименко // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1974. – № 6. – С. 98.

64. Дерепка К. П. Использование полисахарида склерозана для ранней диагностики склеромы / К. П. Дерепка, Е. В. Столярчук, В. И. Пеньковой // Отоларингология : респ. межвед. сб. – Киев, 1974. – Вып. 5. – С. 59–61.
65. *Дерепка К. П. Классификация склеромы / К. П. Дерепка // Республиканский семинар по склероме, 4–5 сент. 1974 г., Винница. – Вінниця, 1974.
66. *Дерепка К. П. О патогенетическом лечении больных склеромой / К. П. Дерепка // Республиканский семинар по склероме, 4–5 сент. 1974 г., Винница. – Вінниця, 1974.
67. *Дерепка К. П. О трахеостомии и доканюляции у детей / К. П. Дерепка // Проблемы отоларингологии в детском возрасте. – Киев, 1974. – С. 74–78.
68. Дерепка К. П. Применение микродоз меди в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепка, В. С. Бондаренко // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1974. – № 3. – С. 63–65.
69. Дерепка К. П. Результаты лечения рака гортани в Винницкой области за 1951–1970 гг. / К. П. Дерепка, В. В. Гардыга // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1974. – № 5. – С. 83–86.

1975

70. Дерепка К. П. Анализ результатов тимпаноластики по материалам ЛОР клиники за 14 лет / К. П. Дерепка, В. С. Бондаренко, Л. Д. Каминская // Отоларингология : респ. межвед. сб. – Киев, 1975. – Вып. 6. – С. 53–56.
71. Дерепка К. П. О патогенетическом лечении больных склеромой / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1975. – № 1. – С. 66–69.

1976

72. Дерепка К. П. Изменение циркадных ритмов сердечной

- деятельности на антарктической зимовке / К. П. Дерепина, В. В. Гардыга // Механические повреждения резистент, адаптац. и компенсац. : тез. докл. – Ташкент, 1976. – Т. 2. – С. 317–318.
73. *Дерепина К. П. О летальности при отогенных абсцессах мозга и мозжечка / К. П. Дерепина, В. В. Куликов // Тезисы VII съезда ЛОР. – Москва, 1976.
74. Дерепина К. П. Об объеме щадящих оперативных вмешательств на гортани при раковом ее поражении / К. П. Дерепина, В. В. Гардыга // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1976. – № 1. – С. 119.
75. Дерепина К. П. Об эффективности щадящих хирургических вмешательств на гортани при раковом ее поражении / К. П. Дерепина, В. В. Гардыга // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1976. – № 6. – С. 34–36.
76. Дерепина К. П. Показания к трахеотомии и методы деканюляции / К. П. Дерепина // Труды I Всесоюзного симпозиума хирургов «Трахеотомия и трахеостомия». – Москва, 1976. – С. 30–32.
77. Дерепина К. П. «Потерянное время» и перспективы щадящей хирургии при раке гортани / К. П. Дерепина, В. В. Гардыга // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1976. – № 6. – С. 66–67.
78. *Дерепина К. П. Причины трахеотомий и методы деканюляции у детей / К. П. Дерепина // Объединенный съезд хирургов и оториноларингологов. – Москва, 1976.
79. Дерепина К. П. Республиканский семинар по ЛОР онкологии / К. П. Дерепина // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1976. – № 1. – С. 119.

1977

80. *Дерепа К. П. Неотложная помощь при кровотечениях в оториноларингической практике / К. П. Дерепа // Труды V съезда оториноларингологов УССР. – Донецк, 1977. – С. 62–64.
81. *Дерепа К. П. Протеолитическая активность трипсина крови и его применение в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепа, В. С. Бондаренко // Сборник трудов Винницкого мединститута. – Винница, 1977. – С. 31.
82. *Дерепа К. П. Функциональное состояние сердечно-сосудистой системы у больных раком гортани / К. П. Дерепа // Труды V съезда оториноларингологов УССР. – Донецк, 1977. – С. 185–187.

1978

83. Дерепа К. П. Активность трипсина крови и его применение в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепа, В. С. Бондаренко // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1978. – № 6. – С. 63–65.
84. Дерепа К. П. О целесообразности проведения поршневой стапедопластики при отосклерозе / К. П. Дерепа / Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1978. – № 5. – С. 117.
85. *Дерепа К. П. Скорая помощь при кровотечениях в ЛОР практике / К. П. Дерепа // Совместное заседание пленумов Всесоюзного Научного медицинского общества оториноларингологов и Научного Совета по оториноларингологии при Президиуме АМН СССР. – Москва, 1978. – С. 182–183.
86. *Дерепа К. П. Методические рекомендации по проверке качества подготовки молодых специалистов

в институте / К. П. Дерепы [та ін.] ; под. ред. В. Д. Билька. – Винница, 1978. – 32 с.

1979

87. *Дерепа К. П. О риногенных орбитальных осложнениях / К. П. Дерепы // Тез. докл. пленума Украинского научного общества отоларингологов, 1979. – Симферополь, 1979. – С. 14.
88. Дерепы К. П. Поршневая стапедопластика при отосклерозе / К. П. Дерепы / Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1979. – № 2. – С. 63.
89. Дерепы К. П. Поршневая стапедопластика при отосклерозе / К. П. Дерепы // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1979. – № 2. – С. 63.
90. Дерепы К. П. Применение прополиса в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепы, В. И. Пеньковой : информ. письмо. – Винница : [б. и.], 1979. – 4 с.

1980

91. *Дерепа К. П. Опыт лечения больных склеромой прополисом / К. П. Дерепы, В. И. Пеньковой [и др.] // Роль профессиональных факторов в развитии ЛОР патологии : Респ. науч. конф., 13–14 нояб. 1980 г., Запорожье : тез. докл. – Запорожье, 1980. – С. 212–213.
92. *Дерепа К. П. Применение радоново-углекислых вод курорта «Хмельник» в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепы, В. С. Бондаренко, В. В. Гардыга // Роль профессиональных факторов в развитии ЛОР патологии : респ. науч. конф., 13–14 нояб. 1980 г., Запорожье : тез. докл. – Запорожье, 1980. – С. 191–200.

1981

93. *Дерепа К. П. Применение радоновых вод курорта «Хмельник» в лечении больных склеромой / К. П. Дерепа, В. С. Бондаренко, В. В. Гардыга // Информационный листок. – Киев, 1981. – Вып. 1 (9). – 2 с.
94. *Дерепа К. П. Про роботу Республіканського склеромного центру / К. П. Дерепа // Респ. конф. голов. отоларингологів і зав. кафедр отоларингології, 26–27 трав. 1981 р., Полтава. – Полтава, 1981.
95. *Дерепа К. П. Результаты экспериментальной оценки стационарной помощи больным злокачественными новообразованиями головы и шеи / К. П. Дерепа, А. Д. Веригина [и др.] // Онкология. – 1981. – № 6. – С. 68.
96. Дерепа К. П. Целесообразность применение радоновых вод курорта «Хмельник» в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепа, В. С. Бондаренко, В. В. Гардыга // Тезисы V итоговой науч. конф. по использованию НИР в практике, 21 апр. 1981 г. – Винница, 1981. – С. 28–29.

1982

97. *Дерепа К. П. Коррекция водно-электролитного состава больных, перенесших ларингэктомию / К. П. Дерепа, В. В. Гардыга // VIII съезд отоларингологов СССР : тез. докл. – Суздаль, 1982. – С. 244–245.
98. *Дерепа К. П. О целесообразности местного применения левамизола в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепа [и др.] // Тезисы 6-й итоговой науч. конф. по использованию НИР в

практике, 28 апр., 1982 г. – Винница, 1982.

99. Функциональное состояние слизистой оболочки глотки у больных склеромой под влиянием радоновых вод курорта «Хмельник» / В. С. Бондаренко, В. В. Гардыга, В. И. Пеньковой, К. П. Дерепы // Тезисы VI итоговой науч. конф. по использованию НИР в практике, 28 апр. 1982 г. – Винница, 1982. – С. 17.

1983

100. Дерепы К. П. Особенности географического распространения склеромы в Украине / К. П. Дерепы, В. Н. Величко, В. К. Дерепы // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1983. – № 3. – С. 62–65.
101. Дерепы К. П. Применение левамизола в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепы, В. К. Дерепы, В. С. Бондаренко [и др.] : Информ. письмо по проблеме «отоларингология». – Киев, 1983. – Вып. 36. – 2 с.
102. Дерепы К. П. Местное применение левамизола в комплексном лечении больных склеромой / К. П. Дерепы В. С. Бондаренко, В. В. Гардыга [и др.] // Иммунология и аллергия : респ. межвед. сб. – 1983. – Вып. 17. – С. 88–90.
103. *Дерепы К. П. Местное применение левамизола при склероме / К. П. Дерепы // VI съезд отоларингологов УССР, 12–14 окт. 1983 г., Львов : тез докл. – Львов, 1983. – С. 71–72.

1984

104. *Дерепы К. П. Ближайшие и отдаленные результаты поршневой сттапедопластики / К. П. Дерепы, [та ін.]

// Микрохирургия в оториноларингологии : научн.-
практ. конф., октябрь 1984. – Одесса, 1984. – С. 7.

105. *Дерепа К. П. Вакциноterapia в комплексном
лечении больных склеромой / К. П. Дерепа,
В. И. Пеньковой, А. А. Чеснокова // II съезд
оториноларингологов БССР : тез. докл. – Минск,
1984. – С. 58–59.
106. Распространение склеромы в Украине / К. П. Дерепа,
В. С. Бондаренко, В. В. Гардыга, В. И. Пеньковой //
II съезд оториноларингологов Белоруссии : тез. докл.
– Минск, 1984. – С. 41–42.
107. *О целесообразности местного применения
левамизола в комплексном лечении больных
склеромой / К. П. Дерепа, В. С. Бондаренко,
В. В. Гардыга, В. И. Пеньковой // II съезд
оториноларингологов Белоруссии : тез. докл. –
Минск, 1984. – С. 60–61.

1985

108. Дерепа К. П. Некоторые цитохимические показатели
в лейкоцитах периферической крови у больных
склеромой / К. П. Дерепа, В. С. Бондаренко,
В. В. Кишук // Журнал ушных, носовых и горловых
болезней. – 1985. – № 1. – С. 25–27.

1986

109. Величко В. Н. Применение ЭВМ для оценки
генотипа у больных склеромой / В. Н. Величко,
К. П. Дерепа, Б. И. Коган // Применение проблемно-
ориентировочных информационно-измерительных
комплексов в эколого-генетических исследованиях. –
Кишинев. – 1986. – С. 71–73.
110. Дерепа В. К. Изменение белкового спектра

сыворотки крови у больных склеромой под влиянием ингаляций радоновой водой / В. К. Дерепя, В. С. Бондаренко // Реабилитация больных с заболеваниями опорно-двигательного аппарата нервной и сердечно-сосудистой системы. – Хмельник : науч.-практ. конф. – Хмельник, 1986. – С. 14.

111. Организация и состояние ЛОР помощи больным склеромой в Украине и пути ее дальнейшего совершенствования / К. П. Дерепя, В. Н. Величко, В. К. Дерепя, В. В. Кищук // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1986. – № 5. – С. 56–58.

1987

112. Дерепя К. П. Газовая гангрена верхнечелюстной пазухи / К. П. Дерепя, В. В. Кищук, К. Г. Василик // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1987. – № 3. – С. 69–70.
113. Дерепя К. П. Способ ретроградного бужирования через трахеостому у больных склеромой со стенозом гортани / К. П. Дерепя, К. Г. Василик // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1987. – № 6. – С. 75–76.

1988

114. Величко В. Н. Влияние экзогамии и эндогамии на заболеваемость склеромой / В. Н. Величко, К. П. Дерепя, Б. И. Коган // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1988. – № 4. – С. 63–65.
115. Дерепя К. П. Гребневой счет при склероме. / К. П. Дерепя, В. Н. Величко // Генетические маркеры в антропогенетике и медицине : тез. 4-го Всесоюз. симп. 28–30 июня 1988 г., Хмельницкий, –

Хмельницкий, 1988. – С. 271–272.

1990

116. Дерепя К. П. Дилатационная трубка для использования у больных с атрезией хоан и задних отделов полости носа / К. П. Дерепя, В. В. Кишук, А. А. Вильцанюк // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1990. – № 5. – С. 78 : рис.
117. Дерепя К. П. Риносинусогенные орбитальные осложнения у детей / К. П. Дерепя, В. И. Пеньковой, О. В. Никольский [и др.] // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1990. – № 6. – С. 16–19.
118. Ринопневмометр на базе наркозного аппарата АН-8 / К. П. Дерепя, В. С. Бондаренко, В. Н. Бондарь [и др.] // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1990. – № 1. – С. 64–65.

1991

119. Василик К. Г. Лимфоэпителиома носовой части глотки / К. Г. Василик, К. П. Дерепя, В. И. Пеньковой // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1991. – № 3. – С. 80–81.
120. Гардыга В. В. Некоторые показатели функционального состояния почек у больных раком гортани / В. В. Гардыга, К. П. Дерепя // IX объединенная науч. мед.-техн. конф., 27 сент. 1991 г., [Винница] : тез. докл. – Винница, 1991. – С. 38.
121. *Дерепя К. П. Влияние гипербарической оксигенации на течение склеромы / К. П. Дерепя, К. Г. Василик // Нелекарственная терапия ЛОР заболеваний : тез. докл. пленума отоларингологов. – Харьков, 1991. – С. 121–122.

122. Дерепка К. П. Микрофлора верхних дыхательных путей у больных склеромой / К. П. Дерепка, И. А. Фельдман // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1991. – № 5. – С. 50–52.
123. Дерепка К. П. Отосорбция в комплексном лечении хронических гнойных мезотимпанитов / К. П. Дерепка, В. И. Пеньковой, О. В. Никольский [и др.] // IX объединенная науч. мед.-техн. конф., 27 сент. 1991 г., [Винница] : тез. докл. – Винница, 1991. – С. 41–42.
124. Дерепка К. П. Современные методы лечения больных склеромой : [обзор науч. работ] / К. П. Дерепка, В. К. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1991. – № 4. – С. 59–64.
125. Дерепка К. П. Стыковочный узел бронхоэзофагоскопа / К. П. Дерепка, К. Г. Василик, А. И. Барциховский // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1991. – № 1. – С. 69.

1992

126. Мостовий Ю. М. Вплив міжлокусної взаємодії HLA-антигенів на рівень ризику виникнення алергічного риніту / Ю. М. Мостовий, Б. М. Пухлик, К. П. Дерепка, А. І. Барціховський // X об'єднана наук. мед.-техн. конф. : тез. доп. – Вінниця, 1992. – С. 38–39.
127. Дерепка К. П. О влиянии гелий-неонового лазера на клебсиеллу риносклеромы / К. П. Дерепка, К. Г. Василик, И. А. Фельдман // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1992. – № 2. – С. 85–86.
128. *Применение данных клинико-эпидемиологических исследований для прогнозирования аллергического

ринита / А. И. Барциховский, Б. М. Пухлик, К. П. Дерепина, [и др.] // III съезд оториноларингологов Республики Беларусь : тез. докл. – Минск, 1992. – С. 128–129.

1993

129. Лазеротерапия склеромы / К. П. Дерепина, К. Г. Василик, А. И. Барциховский [и др.] // XI об'єднана наук. мед.-техн. конф. (з міжнар. участю), 23–24 верес. 1993 р., [Вінниця] : тези доп. – Вінниця ; Київ, 1993. – С. 35.
130. Дерепина К. П. Олива ринопневмометра / К. П. Дерепина, А. И. Барциховский // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1993. – № 1. – С. 89–90.
131. *Факторы риска аллергического ринита (АР) / Б. М. Пухлик, К. П. Дерепина, Ю. М. Мостовой [и др.] // Отечественная отоларингология, вклад ученых академии в ее становление» : материалы науч. конф., посвящ. 100-летию первой кафедры отоларингологии. – Санкт-Петербург, 1993. – С.190–191.
132. Функциональное состояние верхних дыхательных путей у больных преимущественно атрофической формой склеромы / К. П. Дерепина, В. И. Пеньковой, В. К. Дерепина [и др.] // XI об'єднана наук. мед.-техн. конф. (з міжнар. участю), 23–24 верес. 1993 р., [Вінниця] : тези доп. – Вінниця ; Київ, 1993. – С. 35–36.

1994

133. Дерепина К. П. До 60-річчя заснування кафедри оторинолярингології / К. П. Дерепина // Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії ун-ту / ред. В. М. Мороз. –

Вінниця, 1994. – С. 184–188.

134. Дерепя К. П. Применение низкоэнергетического лазерного излучения при склероме / К. П. Дерепя, К. Г. Василик, В. В. Гардига [и др.] // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1994. – № 1. – С. 45–48.

1995

135. *Дерепя К. П. Вплив тимогену на стан Т-ланки у хворих на склерому / К. П. Дерепя, А. І. Барціховський, К. Г. Василик // XIII об'єднана наук. мед.-техн. конф. з міжнар участю, 20–21 черв. 1995 р. : матеріали конф. – Київ ; Вінниця, 1995. – С. 29.
136. *Застосування кріодеструкції при склеромі / К. П. Дерепя, К. Г. Василик, В. К. Дерепя [та ін.] // Із'їзд Українського товариства кріобіології та кріомедицини, 18–20 жовт. 1995 р. : тез. доп. – Харків, 1995. – С. 70–72.
137. Дерепя К. П. Стан імунологічної реактивності хворих на алергічний риносинуйт / К. П. Дерепя, Б. М. Пухлик, А. І. Барціховський // VIII з'їзд оториноларингологів України, 5–10 черв. 1995 р., [Київ]. – Київ, 1995. – С. 43–44.
138. *Применение иммунотермометрии (ИТМ) для диагностики сенсibilизации к пыльцевым и промышленным аллергенам у больных аллергическим ринитом / К. П. Дерепя, Б. М. Пухлик, А. И. Барциховский, В. Б. Русанова // Материалы XV Всероссийского съезда оториноларингологов, 25–29 сент. 1995 г. – Санкт-Петербург. НИИ уха, горла, носа и речи ; Воен.-мед. академия. – Санкт-Петербург, 1995. – Т. 2. – С. 73–76.

1996

139. *Застосування кріодеструкції при переважно рубцьовій формі склероми / К. П. Дерепи, К. Г. Василик, А. І. Барціховський [та ін.] // Актуальні питання хірургії : об'єд. Пленум Хмельницьких обл. наук. товариств хірургів, ортопедів-травматологів, акушерів-гінекологів, 17 груд. 1996 р. : матеріали доповідей. – Київ ; Хмельницький ; Вінниця, 1996. – С. 69.

1997

140. *Вплив терміну зберігання сироваток на інформативність імунотермістометрії для діагностики склероми / А. І. Барціховський, К. П. Дерепи, В. І. Пеньковий [та ін.] // Актуальні питання мікрохірургії вуха та захворювань верхніх дихальних шляхів : тез. доп. наук.-практ. конф. – 1997. – С.101–102.
141. Імунотермістометрія як метод диференційної діагностики склероми і пухлин / А. І. Барціховський, К. П. Дерепи, В. В. Гардига [та ін.] // Журнал вушних, носових и горлових хвороб. – 1997. – № 3. – С. 70.
142. Інформативність імунотермістометрії при діагностиці різних форм склероми / А. І. Барціховський, В. К. Дерепи, В. В. Гардига [та ін.] // Актуальні проблеми оториноларингології : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 75-річчю каф. і клініки оториноларингології Дніпропетр. держ. мед. акад., 1–3 жовт. 1997 р. [Дніпропетровськ]. – Дніпропетровськ, 1997. – С. 25–26.

1998

143. Вплив деяких тимоиметиків на стан Т-ланки лімфоцитів у хворих на склерому з Т-дефіцитом (in vitro) / А. І. Барціховський, К. П. Дерепка, В. В. Гардига [та ін.] // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 1998. – № 5-д. – С. 8.
144. Вплив різних концентрацій тимогену на стан Т-ланки лімфоцитів in vitro у хворих на склером з Т-дефіцитом / А. І. Барціховський, К. П. Дерепка, В. В. Гардига, [та ін.] // Актуальні проблеми клінічної фармакології : матеріали конф., 6–8 жовт. 1998 р. / Вінниц. держ. мед. ун-т ім. М. І. Пирогова ; ред. А. Столярчук. – Вінниця, 1998. – С. 208.

1999

145. Барціховський А. І. Проблема унаочнення ендоскопічних досліджень і її вплив на практичну підготовку студентів і інтернів з оториноларингології / А. І. Барціховський, В. В. Гардига, К. П. Дерепка // Робота кафедр з удосконалення практичної підготовки студентів : тез. доп. навч. метод. конф. – Вінниця, 1999. – С. 5–6.
146. *Використання ілюстраційних тестів в оториноларингології / А. І. Барціховський, К. П. Дерепка, В. В. Гардига, В. І. Пеньковий // Сучасні проблеми підготовки фахівців у вищих медичних та фармацевтичних закладах освіти I–IV рівнів акредитації МОЗ України : матеріали доп. наук.-метод. конф. – Київ ; Тернопіль. – 1999. – С. 173–174.
147. Гардига В. В. Самостійна робота студентів – основа практичної підготовки до професійної діяльності / В. В. Гардига, А. І. Барціховський, К. П. Дерепка //

Робота кафедр з удосконалення практичної підготовки студентів : тез. доп. навч.-метод. конф., 18 берез. 1999 р. – Вінниця, 1999. – С. 61–62.

148. Дерепка К. П. Склерома / К. П. Дерепка // Оториноларингологія : підруч. для студентів вищ. навч. мед. закл. III і IV рівнів акредитації / ред.: Д. І. Заболотний, Ю. В. Мітін, В. Д. Драгомирецький. – Київ, 1999. – С. 322–329.
149. Особливості унаочнення ендоскопічних досліджень на практичних заняттях в ЛОР операційній / А. І. Барціховський, К. П. Дерепка, В. В. Гардига, В. І. Пеньковий // Сучасні проблеми підготовки фахівців у вищих медичних та фармацевтичних закладах освіти I–IV рівнів акредитації МОЗ України : матеріали доп. наук.-метод. конф. – Київ ; Тернопіль. – 1999. – С. 278–279.
150. Порівняльна оцінка впливу місцевого застосування адреноміметиків на кровообіг порожнини носа і мозку методом реографії / А. І. Барціховський, К. П. Дерепка, А. В. Гапонюк [та ін.] // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 1999. – С. 15–16. – Додаток до № 3.

2000

151. *Барціховський А. І. Порівняльна активність дії деяких цефалоспоринів та фторхінолонів на клебсієлу риносклероми / А. І. Барціховський, К. П. Дерепка, О. Г. Легін // IX з'їзд оториноларингологів України, 5–8 верес. 2000 р. – Київ, 2000. – С. 14.
152. Дерепка К. П. Гострий ларинготрахеїт (підскладковий або несправжній круп) / К. П. Дерепка, А. І. Барціховський, В. І. Пеньковий, В. В. Гардига // Невідкладні стани в

медицині / за ред. В. П. Маленького. – Вінниця, 2000. – С. 199–200.

153. Ефективність кріодеструкції рубців пристінка носа і носоглотки склеромного походження / К. П. Дерепи, В. Г. Орлов, А. І. Барціховський [та ін.] // Актуальні питання медицини : зб. наук. робіт. – Вінниця, 2000. – Вип. 3. – С. 37–38.

154. Особливості місцевого імунітету у хворих на склерому / В. В. Кіщук, І. В. Дмитренко, К. П. Дерепи, [та ін.] // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2001. – № 2. – С. 44–46.

2002

155. Дерепи К. П. Український склеромний центр. Проблеми и достижения. / К. П. Дерепи // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2002. – № 3. – С. 83–84.

2003

156. Використання ілюстраційних тестів в стоматології і оториноларингології / А. І. Барціховський, О. М. Ліхницький... К. П. Дерепи [та ін.] // Вопросы эксперим. и клин. стоматологии. – 2003. – Вып. 6. – С. 266.

157. *Використання імунотермістометрії для діагностики склероми : інформ. лист про нововведення в системі охорони здоров'я № 39-2003 / А. І. Барціховський, Б. М. Пухлик, К. П. Дерепи [та ін.] ; Вінниц. нац. мед. ун-т ім. М. І. Пирогова. – Київ : [б. в.], 2003. – Вип. 1. Отоларингологія. – [2] с.

158. Імунологічна оцінка складу ротоглоткового секрету при склеромі / В. В. Кіщук, І. В. Дмитренко, К. П. Дерепи [та ін.] // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2003. – № 3-с. – С. 108.

159. Математичне прогнозування інформативності імунотермістометрії (ІТМ) у визначенні специфічних антитіл до збудника склероми при відстрочених дослідженнях / А. І. Барціховський, Б. М. Пухлик, К. П. Дерепка [та ін.] // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2003. – № 3-с. – С. 156–157.
160. Особливості місцевого імунітету у хворих на склерому / В. В. Кіщук, І. В. Дмитренко, К. П. Дерепка [та ін.] // Ринологія. – 2003. – № 4. – С. 33–36.
161. Особливості унаочнення суміжної ЛОР патології на практичних заняттях з стоматології / О. М. Ліхницький, А. І. Барціховський, В. В. Кіщук, К. . Дерепка [та ін.] // Вопросы эксперим. и клин. стоматологии. – 2003. – Вып. 6. – С. 266–267.

2004

162. Використання ендоскопічної відеозйомки та ілюстраційних тестів в стоматології та оториноларингології / О. М. Ліхницький, А. І. Барціховський... К. П. Дерепка [та ін.] // Вісник Вінниц. нац. мед. ун-ту. – 2004. – Т. 8, № 1. – С. 130.

2007

163. Величко В. И. Влияние экзогамии и эндогамии на заболеваемость склеромой / В. И. Величко, К. П. Дерепка, Б. И. Коган // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2007. – № 4. – С. 63–65.
164. Информативность различных методов верификации склеромы по данным Украинского склеромного центра / Ахль Мохамед Монзер Хаммад, К. П. Дерепка, В. В. Кищук [и др.] // Актуальні питання медицини : зб. наук. робіт лікарів та вчених провідних клінік Вінниччини, присвяч. 90-річному

ювілею Вінниц. обл. клін. лікарні ім. М. І. Пирогова. –
Вінниця : Консоль, 2007. – Вып. 7. – С. 85–86.

2010

165. Динаміка поширеності склероми в Україні за даними Українського склеромного центру (м. Вінниця) / В. В. Кіщук, К. П. Дереп, А. І. Барціховський [та ін.] // Актуальні питання сучасної медицини : зб. наук. робіт лікарів та вчених провід. клінік Вінничини, присвяч. 200-річчю від дня народж. М. І. Пирогова. – Вінниця, 2010. – Вып. 8. – С. 84–86.

2011

166. Сучасні підходи до навчання лікарів-інтернів по оториноларингології / В. В. Кіщук, К. П. Дереп, В. І. Пеньковий [та ін.] // Інноваційні методики викладання в сучасній вищій освіті : тези доп. навч.-метод. конф., 7 квіт. 2011 р., [Вінниця]. – Вінниця, 2011. – С. 45–46.

Авторські свідоцтва, раціоналізаторські пропозиції

167. А. с. 374078 Україна, М. Кл. А 61b 17/34. Игла для пункции герметических полостей / Трофименко И. Б., Дереп К. П. (УССР). – № 1649290/31-16; заявл. 12.04.71 ; опубл. 20.03.1973, бюл. № 15. – Електрон. версія. – Режим доступу: <https://bit.ly/3pNN0A5>.

168. Набор олив для аспирационного промывания параназальных синусов по Proetz : рацпредложение, удостоверение № 81 от 15.04.88 г., выдано Винницким мед. ин-том / К. П. Дерепы, А. И. Барциховский, К. Г. Василик, В. Н. Величко.
169. *Применение левамизола в комплексном лечении больных склеромой : рацпредложение, удостоверение № 27 от 25.01.1982 г., выдано Винницким мед. ин-том / К. П. Дерепы, В. К. Дерепы, В. С. Бондаренко, В. И. Пеньковой, В. В. Гардыга.
170. *Применение радоново-углекислых вод курорта «Хмельник» в комплексном лечении больных склеромой : рацпредложение, удостоверение № 6 от 08.01.1980 г., выдано Винницким мед. ин-том / К. П. Дерепы, В. С. Бондаренко [и др.].
171. Способ контроля аллергического состояния организмa больных склеромой в процессе лечения : рацпредложение, удостоверение № 61 от 07.06.1978 г., выдано Винницким мед. ин-том / П. К. Дерепы, Т. А. Лобовая [и др.].
172. Электрическое табло экспресс-экзаменатор : рацпредложение, удостоверение № 72 от 07.09.1977 г., выдано Винницким мед. ин-том / П. К. Дерепы.
173. *Устройство для бужирования и массажа гортани : рацпредложение, утверждение на рацпредложение № 171 от 26.12.1975 г., выдано Винницким мед. ин-том / Н. П. Пшеничный, К. П. Дерепы, В. С. Бондаренко, В. И. Пеньковой.

Публікації в газеті «Молодий медик»

174. Дерепка К. Двері відкриті : [про роботу з підготовки абітурієнтів до вступу у Вінниц. держ. мед. ін.-ті] / К. Дерепка // Молодий медик. – 1960. – 16 черв. – С. 1.
175. Дерепка К. Основоположник радянської оториноларингології : [про отоларинголога, акад. В. І. Воячека] / К. Дерепка, В. Бондаренко // Молодий медик. – 1976. – 24 груд. – С. 2.
176. Дерепка К. [Про підготовку студентів 4-го курсу Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова до екзамену з отоларингології] / К. Дерепка // Молодий медик. – 1981. – 12 черв. – С. 1.
177. Дерепка К. Складові роботи кафедри [отоларингології Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова] / К. Дерепка, В. Гардига // Молодий медик. – 1981. – 13 лют. – С. 1.
178. Дерепка К. Спільними зусиллями : [про підгот. до зимової екзаменац. сесії та заходи з підвищ. успішності в ін.-ті ім. М. І. Пирогова] / К. Дерепка // Молодий медик. – 1968. – 2 лют. – С. 1.
179. Дерепка К. Успішно завершити семестр : [про підгот. до зимової екзаменац. сесії у Вінниц. держ. мед. ін.-ті ім. М. І. Пирогова] / К. Дерепка // Молодий медик. – 1969. – 24 січ. – С. 1.
180. Дерепка К. П. З історії кафедри оториноларингології Вінницького медінституту / К. Дерепка // Молодий медик. – 1967. – 25 лют.
181. Мацієвська О. Ювілей кафедри [оториноларингології Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова] / О. Мацієвська, К. Дерепка // Молодий медик. – 1960. – 8 груд. – С. 2.

За матеріалами засідань Вінницького наукового товариства отоларингологів

1962

182. *Дерепа К. П. Інформаційне повідомлення про республіканську конференцію з обміну передовим досвідом роботи отоларингологів УРСР (травень 1962 р., Київ) / К. П. Дерепа. 1962.
183. *Дерепа К. П. Демонстрування хворого з сідловидним носом і викривленою носовою перегородкою. [Видалений під час підслизової резекції хрящ носової перегородки був використаний в роздробленому вигляді для виправлення форми носа. Результат лікування хороший] / К. П. Дерепа. 1962.

1963

184. Дерепа К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1962 год / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1963. – № 5. – С. 92–93.
185. *Дерепа К. П. Звіт про діяльність Вінницького наукового товариства отоларингологів за два роки (1961–1962) / К. П. Дерепа. 1963.
186. *Дерепа К. П. Застосування препаратів гіалуронідазної дії в оториноларингології : доповідь / К. П. Дерепа. 1963 р.
187. *Дерепа К. П. Сучасні методи операцій на стременці : доповідь / К. П. Дерепа. 1963 р.
188. *Дерепа К. П. Злоякісні новоутворення гортані за матеріалами ЛОР клініки за 15 років / К. П. Дерепа, В. С. Кучеренко. 1963 р.

1964

189. Дерепка К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1963 год / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1964. – № 4. – С. 88–89.
190. *Дерепка К. П. Оперативні методи лікування хвороби Меньєра : доповідь / К. П. Дерепка. 1964 р.
191. *Дерепка К. П. Інформаційне повідомлення про III з'їзд отоларингологів УРСР (травень 1962 р., Київ) / К. П. Дерепка. 1962.
192. Дерепка К. П. Демонстрування чотирьох хворих після тимпанопластики / К. П. Дерепка. 1964.
193. Дерепка К. П. Демонстрування групи хворих після оперативного лікування хвороби Меньєра / К. П. Дерепка. 1964.

1965

194. Дерепка К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1964 год / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1965. – № 6. – С. 81–82.

1966

195. *Дерепка К. П. Деякі питання патогенезу і патогенетичної терапії склероми : доповідь / К. П. Дерепка. 1966 р.
196. *Дерепка К. П. Досвід 300 операцій на стремени при отосклерозі : доповідь / К. П. Дерепка. 1966 р.
197. *Дерепка К. П. Інформація по наукову сесію Київського НДІ отоларингології з питань відновлювальної хірургії (червень 1966 р.). : доповідь / К. П. Дерепка. 1966 р.

198. Дерепка К. П. Демонстрування хворих після щадних операцій з приводу рака гортані / К. П. Дерепка. 1966.
199. Дерепка К. П. Проростання склеромного інфільтрату в гайморову пазуху : демонстрування / К. П. Дерепка. 1966.

1967

200. Дерепка К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1966 год / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1967. – № 4. – С. 123–124.
201. *Дерепка К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури [з питань онкології, відновлення слуха і алергії] : доповідь / К. П. Дерепка. 1970.
202. *Дерепка К. П. Повідомлення за матеріалами ювілейної ЛОР конференції в м. Донецьк / К. П. Дерепка. 1970.
203. *Дерепка К. П. Ліпоматоз обличчя : демонстрування / К. П. Дерепка. 1967.
204. *Дерепка К. П. Остеома лобової пазухи : демонстрування / К. П. Дерепка. 1967.

1968

205. Дерепка К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1967 год / К. П. Дерепка // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1968. – № 6. – С. 116–117.
206. *Дерепка К. П. Інформація про роботу VI Всесоюзного з'їзду оториноларингологів, 8–12 жовт. 1968 р. : доповідь / К. П. Дерепка. 1968.
207. *Дерепка К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури: доповідь / К. П. Дерепка. 1968.

208. *Дерепа К. П. Чотири занедбаних випадки мукоцеле лобових пазух : демонстрування / К. П. Дерепа. 1968.

1969

209. Дерепа К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1968 год / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1969. – № 5. – С. 122–124.
210. *Дерепа К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури: доповідь / К. П. Дерепа. 1969.
211. *Дерепа К. П. Про роботу VI Всесоюзного з'їзду отоларингологів: інформування / К. П. Дерепа. 1969.
212. *Дерепа К. П. Чотири запущених випадки мукоцеле лобових пазух : демонстрування / К. П. Дерепа. 1969.

1970

213. *Дерепа К. П. ЛОР служба у Вінницькій області: доповідь / К. П. Дерепа. 1970.
214. *Дерепа К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури: доповідь / К. П. Дерепа. 1970.
215. *Дерепа К. П. Інформація про пленум Всесоюзного товариства отоларингологів в Москві 22–23 черв. 1970 р. : доповідь / К. П. Дерепа. 1970.
216. *Дерепа К. П. Голка власної конструкції для пункції і промивання гайморової пазухи : демонстрування / К. П. Дерепа, І. Б. Трохименко. 1970.

1971

217. Дерепа К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1970 год / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1971. – № 5. – С. 122–123.
218. *Дерепа К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури : доповідь / К. П. Дерепа.

219. *Дерепа К. П. 50 років радянській отоларингології / К. П. Дерепа.
220. *Дерепа К. П. Про ЛОР службу в [Вінниц.] області за 1971 рік : доповідь / К. П. Дерепа.

1973

221. Дерепа К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1971–1972 гг. / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1973. – № 6. – С. 111–113.
222. *Дерепа К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури : доповідь / К. П. Дерепа. 1973.
223. *Дерепа К. П. 50 років радянській отоларингології : доповідь / К. П. Дерепа. 1973.
224. *Дерепа К. П. Про ЛОР службу у Вінницькій області за 1971 рік / К. П. Дерепа. 1973.

1974

225. Дерепа К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1973 год / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1974. – № 4. – С. 114–115.
226. *Дерепа К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури : доповідь / К. П. Дерепа. 1974.
227. *Дерепа К. П. Нове в оториноларингології за даними зарубіжної літератури : доповідь / К. П. Дерепа. 1974.
228. *Дерепа К. П. Стан ЛОР допомоги у Вінницькій області за 1973 рік: доповідь / К. П. Дерепа. 1974.

1978

229. Дерепа К. П. Отчет о деятельности Винницкого научного общества отоларингологов за 1964 год / К. П. Дерепа // Журнал ушных, носовых и горловых болезней. – 1978. – № 5. – С. 117–119.

230. *Дерепа К. П. Стан і перспективи отоларингологічної допомоги у Вінницькій області : доповідь / К. П. Дерепа. 1978.
231. *Дерепа К. Про доцільність поршневої стапедопластики при отосклерозі: доповідь / К. П. Дерепа. 1978.
232. Дерепа К. П. Звіт Правління і ревізійної комісії про роботу Вінницького обласного ЛОР товариства з 1974 р. до 1977 р. / К. П. Дерепа. 1978.

ПРО ПРОФЕСОРА К. П. ДЕРЕПУ

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова.
2. Білозерова Л. І знов співають солов'ї : [К. П. Дерепа, хірург, доц. Вінниц. мед. ін-ту повертає пацієнтам слух] / Л. Білозерова // Вінниц. правда. – 1965. – 24 квіт. ; Молодий медик. – 1965. – 26 черв. (№ 25/26).
3. [Біогр. та фот. К. П. Дерепи] [Електронний ресурс] // Лікарі та пацієнти Вінниці разом : Facebook : загальнодоступ. група. – Режим доступу: <https://bit.ly/3QnvDBb>. – Назва з екрану. – Дата перегляду: 04.08.2022.
4. Романов В. Ветеран [Кузьма Дерепа] / В. Романов // Молодий медик. – 1989. – 3 листоп. (№ 34). – С. 1.
5. Вінницькій обласній клінічній лікарні ім. М. І. Пирогова – 90 років : матеріали з історії лікарні. – Вінниця : Консоль, 2007. – Про К. П. Дерепу. С. 26.
6. Заточний А. Розповідь ветерана війни : [про зустріч проф. К. П. Дерепи з студентами лікув. ф-ту Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова] / А. Заточний // Молодий медик. – 1984. – 30 берез. (№ 12). – С. 2.

7. [Про К. П. Дерепу] // Молодий медик. – 1970. – 8 трав. (№ 18). – С. 1 : фот.
8. Володимирова В. Кузьма Дерепа рятував бійців на фронті, став лікарем-легендою Вінниччини, а на пенсію пішов у 90 [Електронний ресурс] // 33 канал : [вебсайт газети]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: [https:// 33kanal.com/news/126010.html](https://33kanal.com/news/126010.html) (дата звернення: 04.07.2022), вільний. – Назва з екрана.
9. 90 років тому народився Кузьма Петрович Дерепа [Електронний ресурс] // Знаменні і пам'ятні дати Вінниччини 2012 року : хронол. довід. : [вебсайт ВОУНБ]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3Qhfnlg> (дата звернення: 07.07.2022), вільний. – Назва з екрана.
10. 95 років від дня народження Дерепи Кузьми Петровича // Вінниччина медична – 2017 : календар знамен. і пам'ят. дат / уклад. О. А. Юрчишина ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Про К. П. Дерепу. С. 61–62 : портр.
11. Дерепа Кузьма Петрович // Книга Пам'яті України. Учасники бойових дій Другої світової і Великої Вітчизняних воєн, які померли в повоєнний період, та ті, що проживають на території області. Вінницька область. : [іст.-мемор. вид.] / упоряд. В. Є. Харчук [та ін.]. – Вінниця, 2007. – Т. 1 : м. Вінниця. Вінницький район. Барський район. – С. 67.
12. Імена в медицині у відгомоні часу. 2012 рік : календар знамен. та пам'ят. дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад.: І. С. Булах, Ю. Г. Віленський, Л. Є. Корнілова. – Київ : [б. в.], 2012. – Про К. П. Дерепу. С. 86.
13. Калоша П. Санінструктор роти : [П. К. Дерепа] / П. Калоша // Вінничани на Великій Вітчизняній : кн.

- спогадів жителів міста над Бугом про свою молодість, опалену війною. – Вінниця, 2005. – Т. 4. – С. 58–60.
14. Кафедра оториноларингології Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова // Історія оториноларингології в Україні / за ред. Ю. В. Мітіна, Д. І. Заболотного. – Київ, 2007. – Про К. П. Дерепу. С. 64.
 15. Куранда В. Зустріч з ветераном [проф. К. П. Дерепу з студентами пед. ф-ту Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова] / В. Куранда // Молодий медик. – 1983. – 30 груд. (№ 44). – С. 2.
 16. Мельник В. Школа професора Дерепи / В. Мельник ; фот. Машевцева // Вінниц. газ. – 1994. – 14 черв. – С. 3.
 17. [На фот. доктор мед. наук К. П. Дерепи] / фот. Ю. Копита // Вінниц. правда. – 1968. – 15 черв.
 18. [На фот. проф. К. П. Дерепи виступає на зборах, присвяч. 30-річчю Перемоги у Другій світ. війні] // Молодий медик. – 1975. – 16 трав. (№ 19). – С. 1.
 19. [На фот. проф. К. П. Дерепи під час екзамену на кафедрі ЛОР хвороб] / фот. А. Полежа // Молодий медик. – 1977. – 4 лют. (№ 5). – С. 1.
 20. [На фот. проф. К. П. Дерепи приймає екзамен у п'ятикурсниці Л. Бойко] / фот. В. Шевчука // Молодий медик. – 1977. – 24 черв. (№ 25). – С. 1.
 21. [На фот. проф. К. П. Дерепи проводить бесіду із студентами на тему «Деонтологія»] / фот. К. Токаря // Молодий медик. – 1978. – 24 лют. (№ 8). – С. 1.
 22. [На фот. проф. К. П. Дерепи з лікарем Д. О. Яблоковим] // Вінниц. правда. – 1971. – 3 берез. – (№ 52). – С. 3.

23. [На фот. проф. К. П. Дерепи, учасник Другої світ. війни] // Молодий медик. – 1980. – 7 трав. (№ 18). – С. 1 ; 23 лют. (№ 8). – С. 1.
24. На рубежі сторіччя. Матеріали з історії Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова / ред. П. М. Гунько. – Вінниця : Віноблдрукарня, 1997. – Про К. П. Дерепу. С. 28.
25. Народжений під щасливою зіркою : [бесіда з проф. К. П. Дерепією] // Медицина Вінниччини. – 2008. – Черв. (№ 2). – С. 2.
26. Наші в селі Качківці : [на фот. доктор мед. наук К. П. Дерепи оглядає мешканця с. Качківка Ямпіл. р-ну на Вінниччині] / фот. Г. Степанюка, В. Ковтуненка // Молодий медик. – 1968. – 31 трав. (№ 21). – С. 1.
27. Пам'яті Дерепи Кузьми Петровича, доктора медичних наук, професора // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2016. – № 4. – С. 94–95.
28. Пам'яті Дерепи Кузьми Петровича, доктора медичних наук, професора : [некролог] // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2016. – № 4. – С. 94–95 : портр.
29. [Про К. П. Дерепу. Є фронт. фот.] // Молодий медик. – 1970. – 8 трав. (№ 18). – С. 1.
30. [Про доктора мед. наук К. П. Дерепу] / фот. Ю. Копита // Комсомол. плем'я. – 1968. – 15 черв. – С. 1.
31. Професор Кузьма Петрович Дерепи : (до 90-річчя з дня народж.) // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2013. – № 1. – С. 89–90 : порт.
32. Професор Кузьма Петрович Дерепи : (до 80-річчя з дня народж.) // Журнал вушних, носових і горлових хвороб. – 2002. – № 6. – С. 84 : порт.

33. Професор Кузьма Петрович Дерепа – непересічний лікар-оториноларинголог України та Маєстро вищої медичної школи / Є. С. Демчук, В. К. Дерепа // Демчук Є. Медичні новини та загадки : зб. наук.-прак. публікацій / Є. С. Демчук. – Вінниця, 2018. – С. 12–13 : портр.
34. Професору К. П. Дерепі – 60 років // Молодий медик. – 1982. – 26 листоп. (№ 38) : фот. – С. 2.
35. Професору К. П. Дерепі – 70 років // Молодий медик. – 1992. – 23 листоп. (№ 22). – С. 1.
36. Процек О. Г. Дерепа Кузьма Петрович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7 : Г – Ді. – С. 423–424 : портр.
37. Розповідь ветеранів війни: [у т. ч. проф. П. К. Дерепи] / Ф. І. Химич, Г. І. Конвісаров, К. П. Дерепа [та ін.] ; зап. О. М. Недорізанюк, Н. М. Фещук ; фот. К. Токаря // Молодий медик. – 1977. – 13 трав. (№ 19). – С. 1 : фот.
38. Романов В. Ветеран Кузьма Дерепа / В. Романов // Молодий медик. – 1989. – 3 листоп. (№ 34). – С. 1.
39. Романов В. Здійснена мрія : [про К. П. Дерепу, зав. каф. отоларингології Вінниц. мед. ін.-ту] / В. Романов // Вінниц. правда. – 1985. – 16 лип.
40. Романов В. Вірність обов'язку : [про К. П. Дерепу, проф., зав. каф. отоларингології Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова, ветерана Другої світової війни] / В. Романов // Молодий медик. – 1985. – 14 черв. (№ 2). – С. 1.
41. Романов В. Медики в годы войны : [про співробітників Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова, учасників Другої світ. війни, у т. ч. про проф. К. П. Дерепу] / В. Романов // Молодий медик. – 1991. – 29 квіт. (№ 15). – С. 2.

42. Романов В. Надійна опора : [про співробітників Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова, учасників Другої світ. війни, у т. ч. про проф. К. П. Дерепу] / В. Романов // Молодий медик. – 1994. – 23 листоп. (№ 5/6). – С. 2.
43. Сведения о Кузьме Дерепе из учётно-послужной картотеки [Електронний ресурс] // Память народа [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3dzXf7W> (дата звернення: 12.07.2022), вільний. – Назва з екрана.
44. Світлої пам'яті доктора медичних наук, професора Кузьми Петровича Дерепи // Молодий медик. – 2016. – Квіт. (№ 4). – С. 8.
45. Сітарська Р. Спасибі за чуйність : [подяка К. П. Дерепі від пацієтки] / Р. Сітарська // Молодий медик. – 1967. – 11 лют.
46. Смольський Л. Відлуння Великої Вітчизняної : [про викл. Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова, ветеранів Другої світ. війни, у т. ч. про К. П. Дерепу / Л. Смольський // Молодий медик. – 1991. – 17 трав. (№ 16). – С. 2.
47. 100 років з іменем М. І. Пирогова : до сторічного ювілею Вінниц. обл. клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова / голов. ред. О. Б. Жупанов. – Вінниця : Едельвейс і К, 2017. – Про Дерепу. С. 248–249.
48. Сузір'я мікробіологічних наукових закладів України / за ред. В. П. Широбокова, В. А. Понятовського. – Вінниця : Нова Книга, 2019. – Про К. П. Дерепу. С. 152.
49. Фото воєнних років : [на світлинах співробітники Вінниц. мед. ін-ту, учасники Другої світ. війни, у т. ч. К. П. Дерепи] // Молодий медик. – 1995. – 24 квіт. (№ 3). – С. 2.

50. Шантунов А. Г. Дерепя Кузьма Петрович // Биографический словарь деятелей отечественной оториноларингологии / А. Г. Шантунов, Б. В. Шеврыгин, Т. П. Мчедлидзе. – Иркутск : Вост.-Сиб. кн. изд-во, 1988. – С. 53.

ЗМІСТ

Від укладачів.....	3
Таким ми знали Кузьму Петровича Дерепу.....	6
Основні дати життя і діяльності.....	10
Дерепа К. П. Мої життєві дороги.....	12
Синявська К. Ю. Кузьма Петрович Дерепа – нащадок славногороду : генеалогічне дослідження.....	17
Слова вдячної пам'яті.....	39
Калоша П. Санінструктор роти.....	39
Барціховський А. І. Клінічні лекції професора Кузьми Петровича Дерепи.....	44
Демчук Є. С., Дерепа В. К. Професор Кузьма Дерепа – непересічний лікар-отоларинголог України, маєстро вищої медичної школи.....	50
Орлов В. Г. Пам'ятаю його настанови.....	52
Берко Г. К. Патріарх родини.....	53
Дерепа С. В. Пам'ять на все життя.....	55
Сітарська Р., Кисла Г. Спасибі за чуйність і професіоналізм.....	56
Берко В. Кузьмі Петровичу Дерепі : <i>до 85-річчя :</i> <i>вірш</i>	57
Берко В. До першого 90-річчя : <i>(на 23 листопада</i> <i>2012 року): вірш</i>	58
Берко В. Кузьмі Петровичу Дерепі : <i>до 91-річчя : вірш</i> ...	59
Праці К. П. Дерепи.....	60
Автореферати, дисертації.....	60
Авторські свідoctва, раціоналізаторські.....	60
Публікації в газеті «Молодий медик».....	89
За матеріалами засідань Вінницького наукового товариства отоларингологів.....	90
Про професора К. П. Дерепу.....	95

ДЛЯ НОТАТОК

